

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

TRANSKRIPT

SUĐENJE U PREDMETU

„Zelenika Ivan i dr.“

S1 1K 009124 12 Krl

Datum suđenja:14.08.2012.god.

Transkript cijelog suđenja:

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Dobro jutro izvolite sjesti. Nastavljamo glavni pretres u krivičnom predmetu ovog suda koji se vodi pod brojem S1 1 K 009124 12 Krl protiv optuženih Ivana Zelenike, Srećka Hercega, Ediba Buljubašića i Ivana Medića, Marine Grubišić - Fejzić zbog krivičnog djela zločin protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačke h), e), k), f), d), a) i g). Da konstatujemo ko je pristupio na današnje ročište. Ispred tužilaštva?

Tužilac: Remzija Smailagić sa saradnicom, tužilac.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Prvooptuženi. Njegov branilac.

Branilac: Abaz Fadil.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Drugooptuženi.

Optuženi: Tu sam.

Predsjedavajući vijeća – sudija Hadžimerović:

Njegov branilac.

Branilac: Advokat Dražen Zubak.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Trećeoptuženi.

Optuženi: Tu sam.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Njegov branilac.

Branilac: Advokat Todorović.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Četvrtooptuženi.

Optuženi: Tu sam.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Branilac četvrtooptuženog.

Branilac: Advokat Hasanović Emina.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžimerović:

Petooptužena?

Optužena: Marina Grubišić-Fejzić, tu sam.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Branilac petooptužene.

Branilac: Časni sude, advokat Akagić – Bavčić Zumreta.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Konstatujem da su ispunjene zakonske pretpostavke za održavanje današnjeg ročišta. Vijeće je u neizmijenjenom sastavu. Nastavljamo sa dokaznim postupkom. Koliko smo obaviješteni za danas je pristupio pozvani svjedok pod rednim brojem 3. iz optužnice. Izvolite branioče.

Branilac: Časni sude, advokat Dražen Zubak, branilac optuženog Srećka Hercega. Mi ćemo imat kao odbrana određeni problem sa saslušanjem ovog svjedoka. Naime, nama je dakle, bar što je vidljivo iz zapisnika o primopredaji dokumentacije koja je priložena uz optužnicu dostavljena izjava ovog svjedoka dana data Tužilaštvu Bosne i Hercegovine dana 24.5.2011. Međutim, ta izjava koja nam je dostavljena samo je neka dopunska izjava u odnosu na izjavu koju je taj svjedok dao ranije 22.1.2010. godine. Naime, u toj izjavi stoji pogledali ste i pročitali izjavu od 22.1.2010. Da li je prepoznajete kao vašu. Pa svjedok odgovara da. Pa onda pravni saradnik kaže koliko sam razumjela ima jedna greška u tom zapisniku. Dobro, ispravićemo to u ovom zapisniku, da li je sve ostalo u tom zapisniku istina i predstavlja odraz Vašeg sjećanja. Svjedok odgovara da. I onda tužilaštvo pita ja ću imati još nekoliko konkretnih pitanja o licima koji su počinili krivična djela protiv Vas. Znači ova izjava koju smo mi dobili je samo neka dodatna ili dopunska izjava u odnosu na raniju izjavu koju je ovaj svjedok dao tužilaštvu a koju mi nismo dobili. Znači mi je nismo svakako ni onda spremni da ovaj saslušavamo ovog svjedoka kad nemamo sve izjave koje je svjedok dao, pogotovo što je ova izjava koju smo dobili neka pomoćna ili dopunska izjava.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžimerović:

Hvala. Da čujem od, samo da čujemo tužilaštvo vezano za ovu izjavu. Izvolite.

Tužilac: Tačno je to da p, da je svjedok saslušan dva puta. Jednom u MUP-u u Trebinje 2010. godine a jednom u tužilaštvu prošle godine. Međutim, tačno je i to da ova izjava iz MUP-a nije dostavljena uz optužnicu niti je dostavljena odbrani. Isto tako niti je odbrana tra, vršila uvid u spis, samo je mogla izvršiti uvid u spis i tražiti tu izjavu. Ta. Svjedok je saslušan dva puta. Dakle, i na iste okolnosti je saslušan.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Čekajte, zašto nije dostavljena ta izjava ako se na tu izjavu poziva u izjavi koja je data u tužilaštvu?

Tužilac: Ne znam zašto nije dostavljena, ali kažem Vam da je na iste okolnosti saslušavana.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Je, ovo što je pročitao branilac drugooptuženi, da je saglasno sa izjavom koja je data u de, 2010. koliko sam upoznata

Tužilac: Jeste, jeste.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Onda je ona trebala da čini priloge onaj Vaše izjave u tužilaštvu.

Tužilac: Desilo se tako kako se desilo evo mi smo donijeli onaj izjave. Eto zamolila bi jedno sat vremena pauzu da pogledaju i vidjeće da je to na iste okolnosti.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Zbog čega niste dostavili na vrijeme? Svjedok nam je došao onaj iz Herceg-Novog a ovo je stvarno nemoguće saslušavati svjedoka bez, a, a zašto Vi niste tražili ranije tu izjavu?

Branilac: E ovako časni sude, prvo znači ja nisam bio dužan ni da tražim ako se neko poziva na tu izjavu dužan mi je dostaviti. Drugo, ako se sjećate, ovde je predložen za saslušanje svjedok Halmand Henrik mi smo tražili njegovu izjavu pa nismo dobili od tužilaštva pa smo tek uz asistenciju suda po naredbi suda dobili tu izjavu. Ne mogu ja nikog vući za rukav i moliti znači ono što se treba izvesti na glavnom pretresu meni treba biti dostavljeno. Drugo, nije samo s ovim svjedokom, za za 28. evo sad da odma kažem, osmi, zakazano saslušanje

svjedoka pod rednim brojem 5. gdje takođe stoji dostavljena nam je izjava u tužilaštvu i također stoji dali ste nam ranije izjavu 1.7.'94. i ovaj, da li, dala sam Vam izjavu tu da pročitate, da li je sve u njoj tačno? Tačno je. I negdje isto također stoji da ta izjava čini aneks, dakle, sastavni dio ove izjave koja je data u tužilaštvu ni tu izjavu nismo dobili. Znači ovaj ja sam znači ako se sjećate dobro tražio izjavu Holemand Henrika, nisam dobio od tužilaštva, pa sam tek uz Vašu naredbu na prošlom pretresu, onda mi je omogućeno da dobijem tu izjavu.

Tužilac: Evo ja ću se izjasniti

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Samo, samo malo, nis, što se tiče daljih ovaj nedostataka vezano za izjave to ćemo sad isto nalogom riješiti, ali da vidimo sad obzirom da je pristupio svjedok, branilac četvrtooptuženog recite? Sjedite samo.

Branilac: Ja sam kao branilac četvrt, četvrtooptuženog se obratila tužilaštvu podneskom od 27.7.2012. godine upravo ovo da mi se omogući uvid u spis i eventualno kopiranje ove izjave kako bih i kolegama mogla dati da ne bismo svi pisali. Ja nisam dobila nikada nikakav odgovor. Pretpostavljam da su to bili godišnji odmori dakle, ja sam učinila ono što je evo se cijeni da bi bilo potrebno da i advokat odnosno branilac uradi kako bi došao ako je uoči. Mada se slažem i podržavam kolegu da je to bilo potrebno od strane tužilaštva da uz materijal, uz optužnicu nam se dostavi i to. Tako da znate da, nije to kruti stav odbrane, dakle, mi smo tražili i da nam se omogući uvid da izvršimo kopiranje, a to nisam dobila.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Dobro, hvala. Branilac trećeoptuženog.

Branilac: Hvala časni sude. Advokat Todorović. Ja se pridružujem u pogledu ovih prigovora, konstatacija koje su iznijele kolege. Isti je slučaj i sa odbranom optuženog Buljubašića. S tim što mi imamo još da istaknemo ovo je vijeće u ovoj pauzi donijelo rješe, ovu naredbu za vještačenje optuženoga Buljubašića. Određen je ovaj vještak Šabić Nedžad, Vi imate to Vaše rješe, naredbu i rješenje. Vještak je bio

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Mi, dobićete pismeno nalaz.

Branilac: U, nismo dobili pa činimo sve

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Ne, nalaz je stigao jutros kroz poštu tako da ćete već je upućen poštom. I Vama i onaj Vašem branjeniku. Što se tiče nalaza dajte Vi da mi sad vezano za ove izjave. Može? A Vi ćete nalaz dobiti poštom kad krenemo onaj mi ćemo upoznati na koji način ćete već optuženi.

Branilac: Ma dobro časni sude mi smatramo da je to vještačenje preduslov za nastavak glavnog pretresa. Jer je u pitanju zdravstvena sposobnost optuženoga za prisustvovanje pretresu. I smatram da bi prethodno trebalo vještačenje obaviti po ovom vještaku, pa tek tad nastaviti glavni pretres.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Vještačenje je obavljeno na vještačenje je obavljeno, nalaz će Vam biti dostavljen. Sposoban je trećeoptuženi da prisustvuje pretresu uz mogućnost da sjede ukoliko je malo duže onaj traje, duže traje ispitivanje, a što se tiče obraćanja sudu on može normalno da ustaje.

Branilac: Dobro, onda hvala časni sude, ja

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Dobićete Vi nalaz.

Branilac: Toliko u pogledu ovih prigovora i konstatacija, isto se odnosi da ja ne bi ponavljao ovo što su već kolege iznijele u pogledu iskaza ovoga svjedoka. Nismo ni mi dobili, nije nam dostavljeno i tako.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Hvala. Tužilaštvo. Zašto niste postupili po ovom aktu od 27.7.?

Tužilac: Dvadesetse, ja sam juče došla sa godišnjeg odmora. Prvi dan mi je bio juče. I ja sam nekoliko puta dobivala dopise od branitelja. Svakom branitelju smo odgovorili i dostavili dokaze, čak i po drugi put iste dokaze

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

E sad

Tužilac: i isto tako

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Ali nemate do, da ste im dostavili ovo, ove izjave.

Tužilac: Uvijek sam, branitelji znaju po ZKP-u da imaju pravo da izvrše uvid u spis. Koji se god branitelj obratio on je došao i izvršio uvid u spis.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Tužiteljice, Vi ste im trebali dostaviti ovu izjavu u desetom mjesecu koja čini prilog Vašoj izjavi u tužilaštvu. Sjedite.

Tužilac: Oni su to meni sad prije pretresa rekli da, da traže tu izjavu. Nisu se prije obraćali da je traže.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Hvala.

Tužilac: molim.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Sad jedno tehničko pitanje. Svjedok je Vama ništa ne znači ako napravimo neku pauzu od mi imamo sudnicu od 9 do 13, rezervisanu. Je li postoji mogućnost da se možda upoznate sa izjavom, da napravimo ili da odredimo za drugi dan saslušanje svjedoka uz normalno nalog.

Sudija Smajlović: Mislim da se ova situacija može na sljedeći način prevazići. Vi tužiteljice imate obavezu svakako da sve zapisnike koje imate dostavite odbrani. Ne bi bilo loše pošto se tek ide sa dokazima da napravite inventuru a takođe i odbrane da naprave inventuru svojih dokaza, da sačine spisak dokaza koji im nedostaje jer očito se može ovaj uočiti greška da nedostaje prethodni zapisnik koji je temelj za ispitivanje svjedoka. Međutim, današnja situacija se može prevazići na sljedeći način. Svjedok je pristupio. Tužiteljica je na potezu da direktno ispita ovoga svjedoka, a dostaviti u međuvremenu odbrani ovaj prethodni zapisnik i ostaviti unakrsno ispitivanje svjedoka za naredni termin odbrana će biti upoznata i procesna situacija će se riješiti na takav način dakle ispitati danas direktno svjedoka, a unakrsno ispitivanje ostaviti za neko od narednih ročišta kada će odbrana biti u mogućnosti da kvalitetno ispita tog svjedoka.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžimerović:

Je li se slažete sa ovim prijedlogom? Možemo pozvati svjedoka?

Branilac: Samo, samo ja se opet izvinjavam

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Recite.

Branilac: Može li samo pauza 5 minuta da nam se da kopija tih zapisnika da možemo pratiti, znači ovo ispitivanje po ovom zapisniku od 22.1.2010.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Saradnica nek Vam dok ne uđe svjedok, nek podijeli a

Branilac: Dobro, dobro.

SVJEDOK OPTUŽBE – SVJEDOK SLAVKO BOGDANOVIĆ

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Dobar dan.

Svjedok: *Dobar dan.*

Sudija: Izvolite sjesti. Svjedok fino ste se smjestili? Je li Vi dobro mene čujete?

Svjedok: Slabo.

Sudija: Hoćete staviti slušalice molim Vas?

Svjedok: Eh.

Sudija: Je li sad bolje?

Svjedok: Bolje.

Sudija: Sad ćete se namjestiti tako da budete bliže mikrofonomima.

Svjedok: Aha.

Sudija: Možemo početi?

Svjedok: Može.

Sudija: Vi ste pozvani danas u Sud Bosne i Hercegovine kao svjedok tužilaštva u krivičnom predmetu ovog suda koji se vodi protiv optuženih Ivana Zelenike, Srećka Hercega, Ediba Buljubašića, Ivana Medića i Marine Grubišić – Fejzić. Svjedoče, vijeće, hoćete se okrenuti prema vijeću? Prije davanja Vašeg iskaza ja sam Vas dužna poučiti da ste dužni govoriti istinu, da ne smijete ništa prećutati u vezi činjenica koje su Vam poznate, da je davanje lažnog iskaza krivično djelo, te da niste dužni odgovarati na pitanja ukoliko bi Vas istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju. Jeste razumjeli ovu pouku?

Svjedok: Jesam.

Sudija: Sad ćete se predstaviti na zapisnik. Vaše ime i prezime?

Svjedok: Moje je ime Bogdanović Slavko.

...

Sudija: Šta ste po zanimanju?

Svjedok: Visoko-kvalifikovani radnik.

Sudija: Jeste u radnom – pravnom statusu?

Svjedok: Ne.

Sudija: Niste. Dobro. Sad imate tekst zakletve koji se nalazi tu ispred Vas. Hoćete ga pročitati? Je li Vam odgovara font slova? Naglas morate pročitati.

Svjedok: Zaklinjem se, izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitan govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prećutati, prešutati.

Sudija: Hvala. svjedoče, ja sam Vam na početku upoznala protiv kojih optuženih i u kojem predmetu se Vi pojavljujete danas kao svjedok. Da li ste sa kojim od ovih optuženih u srodstvu ili nekom drugom relevantnom odnosu?

Svjedok: Ne.

Sudija: Niste. Ukoliko bi u međuvremenu došlo do promjene adrese dužni ste to prijaviti sudu. Vas će prvo direktno ispitati tužilaštvo koje se nalazi s Vaše desne strane, a zatim će Vas unakrsno ispitati branioci i optuženi od jedan do pet. Ukoliko osjetite da ste umorni zatražite pauzu, napravićemo je. Možemo početi?

Svjedok: Može.

Sudija: Tužilaštvo izvolite.

TUŽILAC REMZIJA SMILAGIĆ – direktno ispitivanje

Tužilac: Hoćete li nam reći gdje ste živjeli do rata?

Svjedok: Ja sam do rata živio u Mostaru. Radio sam u „Sokolu“ sve do negdje 30. dok me nisu uhapsili 30.4. Radio sam u školi, govorili su bila je neka radna obaveza, radi se, tako smo radili, dva –tri dana nismo mogli na poso, nije

radio prevoz nešto i ja kolega smo pošli da prošetamo. I sjeli smo pred 'jagnje'.
Mogu li ja?

Tužilac: Ajde recite, samo nam recite još od kada ste živjeli u Mostaru?

Svjedok: U Mostaru sam počeo raditi i 1970. i prije sam dok sam srednju sam školu završio i živio u Mostaru.

Tužilac: Živjeli ste u Mostaru?

Svjedok: Da.

Tužilac: Do kada?

Svjedok: Do 30.4.1992. godine kada su me uhapsili.

Tužilac: Ko Vas je uhapsio?

Svjedok: Uhapsila me paravojna neka, paravojska, HOS-a. Uhapsili su me. Ja smo i ovaj jedan kolega sjedili u kafani 'Jagnje' se zove u Mostaru i naišli su prvo neke u one SM uniformama, po tražili i one i osobne mi dali, niste vi što vas tražimo. E posle su naišli pet, šest nekih mladića u crnim uniformama osobne mogu li ja nastaviti?

Tužilac: Recite, recite samo pričajte.

Svjedok: Osobne mi smo njima dali e oni su počeli na nas, šta vi ovđe tražite, majku vi četničku jebem, majku vi srpsku. Vi nemate odakle vi u Mostaru, ovo, ono, mi pojma nemamo o čem se radi. Mi sjedimo, baš sam ja sjedio kolega i još jedan bio što je radio s nama. Ovaj se zvao Milovan Zubac, ovaj drugi Marko Samardžić. Sjeedili su ljudi tu u kafiću i sjećam se jedan je bio što je s nama bio Đuro Škoro se zvao. On je sjedio do nas tamo. I oni su tu osobne uzeli i kaže šta vi četnici, Srbi radite ođe u Mostaru. Došli ste da trujete nečiji njihov zrak neki, nemam pojma o čem se radi, ja veze, gledamo šta je, mislim nešto nepoz, šta se dešava. Ništa reko. Ruke uvis, uperili odma su u nas oružje i povelili su nas pravo nas četvoricu i bilo je još, kod Ljubljanske banke, vako nema 20, 30 metara Ljubljanska banka i tu ima hodnik, tu su nas počeli tuć, udarati pištoljima, nogama, šakama, pištolje u usta pucaju, nisu pucali, prijetili, bićete poklani, ubijeni mi ništa nismo svi krvavi tu bili. Sve od udaraca njihovih. Mi ništa krivi, mi vićemo mi nismo krivi ništa, krivi ste što ste Srbi.

Tužilac: Recite mi da li ste prepoznali nekog od njih, te, ti što su Vas uhapsili?

Svjedok: Nikoga.

Tužilac: U čemu su bili obučeni?

Svjedok: U crnim uniformama, imali su kukaste krstove ovde i na, na ovim vako ovde, ovde na, ovde i pisalo je HOS, crne unif, potpuno crne uniforme. Ovako su imali oružje i noževa je bilo oko, oko noga.

Tužilac: Da li su bili naoružani?

Svjedok: Jesu, jesu, kako ne. I mi okrenuli, tu su nas Ljubljansku banku udarali, tukli, maltretirali, uzeli nam sva dokumenta sav novac, ključeve ko je imao stan, auto i odatle su nas povelu nema jedno 20 metara 'Kragujevački restoran' se zove, tu je restoran bio kragujevački. I tu su nas, vako ima hodnik i tu su nas počeli tući. Udarali, udarali, njih pet, šest je izletilo, isto u crnim uniformama i ušli smo mi dole. Tu su nas maltretirali, udarali, nogama, šakama, pištoljima, mi smo sve bili krvavi nismo mi u čudu šta se ovo dešava. I ušli smo dolje vako bio je restoran, i u restoranu bašta, „Kragujevac“ restoran, znam ja, ja sam dolazio. U restoranu je dole bilo sve onaj dušeci su stavljeni i sve su HOS-ovi vojnici ležali tu u crnim uniformama i do, i vani, puno. I oni su na nas počeli nas udarati tu, psovati, vrijeđati. Znaš, srpsku, četničku ma i odatle su nas odveli do pošte. Ima jedna, nema deset metara pošta otale u Mostaru. Glavna pošta. I tu su nas sačekali neki, čekali, čekali i dovu, posjedali nas u, u neki crveni kombi, stari kombi i više on upadaj unutra ulazi, upadaj i govori on vozite ih ovdje u Mostar, ne mislim ne u Mostar na mene pokazuje ne u Mostar ni (*nerazumljivo*) ovoga svak zna pusti ga. Na mene onaj jedan pokazuje. Ja ne znam ko su. Ovoga svi znaju ovde kaže ne znam šta je on rekao, nije fin, dobar, nemam ja pojma, pustiće ga. No ga vodite odakle se nikad vratiti neće. I meni bi lakše da me oni odvede u Mostar u se...oni me ljudi znaju ja šta ja znam, ja nisam kriv ništa. Pa. Znajuju me i oni kažu vodi ga odakle se nikad neće vratiti on i četničku majku, srb, mi vičemo nismo mi četnici kaže jeste svi ste vi Srbi četnici. I odatle nas po, popakovaše ali tamo smo morali dole i glave i da negde. Vidim ja prema onom Dolu nas voze vako to je mjesto jedno u Mostaru đe nas odvedoše o,

prema Balvanovcu kružni tok gore, ja govorim đe ovo odošmo Bog ti ja...u sebi. Moraš dolje i ne smiješ ništa. Jest kad su nas hapsili onaj jedan dođe kaže...on kaže majku ovom psuje, psuje i onda viče onaj da smo mi svi četnici, da je on najveći ustaša na svijetu da on klat sve, mi nemamo pojma. Dobro to sam vam...gore prema, idemo prema Lištici, đe odvedoše nas, ja ne znamo voze i prva je bila negdje kafana gore oni su nama digli sve, novce, isprave, ključeve

Tužilac: Dobro. I gdje su vas dovezli?

Svjedok: Kafana ondje jedna ima oni piju i viču gledaj digli nam pare, da novce, vidiš kako valjaju četničke pare kod ustaša. Mi, šta mi i sutradan izbezumljeni nemamo pojma, ovi onda usput udare i viču vo, bićete zaklani, ide viču, idete da vas bačamo u jame. Kakve jame bog te. Kaže dobro ste ih očistili, ja nemam pojma da je (*nerazumljivo*), ja vjerujte sud da ne znam. Očistili ste ih kaže majku vi srpske sad ćemo vas ...baciti u jame neke. Kakve jame. Možda i hoće, šta ja znam. Potjeraše gore, dugo su vozili i onda su nas usput maltretirali. I odvezli su nas poslije sam ja saznao da se tako to zove Lipno selo kod Ljubuškog. Tu je bila škola, kažu da je bila škola i prodavnica prije tu. Bila je dolje u podrumu. Vod, onaj podrum i gore. I gore, i gore su nas usput su nas dočekaše bi tamo vojnika veliki gore u crnim uniformama, izletiše, tu su nas tukli, tukli, tukli, psovali, četničke, i onda nas ovamo ideš i bila je neka tamo čatrnja, bunar, znam vako, a oni su spavaonama ovde bili i nas su osvjtlili tu nema vrata ima ovako pristan, ja ima prozor ono dasaka. Tu su nas tukli, tukli

Tužilac: Ti vojnici što su vas tukli tu

Svjedok: Da?

Tužilac: u čemu su oni bili

Svjedok: U sve su crne uniforme. Sve, sve, sve.

Tužilac: A da li su imali oznake?

Svjedok: Jeste. Jeste.

Tužilac: Koje su imali oznake?

Svjedok: Kukasti krst i ovuda i ono našarani i piše HOS. I mi smo tu bili, oni su nas tukli.

Tužilac: Koliko dugo ste bili tu zatvoreni?

Svjedok: Tu smo bili 7 dana.

Tužilac: 7 dana. E sad mi recite.

Svjedok: Tačno.

Tužilac: Rekli ste da ste Vi radili prije rata

Svjedok: Jesmo.

Tužilac: tad kad ste uhapšeni u čemu ste bili obučeni Vi i ovi Vaši drugovi.

Svjedok: Potpuno, vaši izašli na kafu ja sam bio u civilnom, na, sjećam se plavi džemper i pantalone plave u civilu, mi smo u civilu bili, mi nikad ne znam, nismo imali uniforme ni ništa.

Tužilac: Da li ste bili angažovani u vojsci nekoj?

Svjedok: Ma nikad ni u politici, mene to ne inte, nisam nigdje nikoje stranke bio, nit sam u vojsci bio nikad.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Mene to ne interesuje, ni...

Tužilac: Kažete da ste bili tu u tom Lipnom selu

Svjedok: Lipno.

Tužilac: da ste bili zatvoreni 7 dana i da su vas tukli, da su vas zlostavljali.

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Da li ste prepoznali nekog od tih što su vas?

Svjedok: Jesam. Sad ću Vam, kako su oni nas tukli i maltretirali, dobro sjećam se, bio je ček, ček ovako jedan bio Šeki ga zvali i Čikago. E ovo su oni meni radili, evo. Pogledajte ovo su sve palili ovuda. Imaju neke specijalne ovaj

Tužilac: Čime su palili?

Svjedok: Imaju one specijalne ono za paljenje, one let-lampe. To sve, to gori, to boli dok gori onaj to su bile posle rane, to se sve zagnojilo znaš. I onda udaraju kundakom ovde, onda isp, ma nema to, sav si modar čoveče. Vas si izudaran, ti ne znaš i oni kažu tu je dolazio Kraljević Blaž. On je bio komandant, kako se ono zove komandant HOS-a ja. Tako je bio. I oni su nas dođemo mi oni nas maltretiraju, tuku, kopali su tamo neki veliki bunar, kaže to je za vas da vas sahranimo. Ovde ćete biti sahranjeni. Dobro otkud ja, ja mislio odnio vrag, gotovo je. Samo da me ne pate više. I kaže, i mi smo pozdravili. Ko je najveći gospodin

na svijetu. Gospodin najveći na svijetu mora bit da mi kažemo u, ustaša Kraljević Blaž. Tako smo govorili. I jedan dan dođoše. To je muka dan te noć bije, ne moreš se, nemaš i dođe kaže ko je najveći gospodin na svijetu, mi vičemo, ja vičem kako su mi rekli. Znam, gospodin Kralj, ne, ne. Ko ću sad reći boga ti. Ne znam ja da mi kaže šta ja bi reko, šta ću. Udri, nije. Ko je. Od sad pa ubuduće najveći gospodin na svijetu je Dobroslav Paraga kaže. Nema' ja ništa protiv, ja ne kažem, šta ja. Meni se čini da (*nerazumljivo*) slobode otkud ja znam. I kaže od sad dolazi gospodin Dobroslav Paraga, Mile Dedaković Jastreb, tako nekako. Jastreb, jest. Oni su od sada najveća gospoda na svijetu. Je li jasno ko vas god bude pito, jasno gospodine Ustaša mi smo morali reći. Jasno gospodine Ustašo, najveći od sad gospodin je Paraga Dobrosav i neki Dedaković dobro. I stvarno oni dođoše.

Tužilac: U čemu su bili obučeni Kralj Blažević i Dobroslav Paraga?

Svjedok: U civilu meni se čini ili je u uniformi. I bila je i uniformi. Boga mi sad, dođoše oni, i ovaj bio je tamo zatvore, tamo je bio neki zatvor i tamo je bio Miličević, blag čovjek, Miličević. Kaže on njima predstavlja ovo su kaže četnici na mene pokazuje, ovo je snajperista, kaže nišanio, ubijo, silovo i ubijo djecu hrvatsku, muslima, silovo. Ja gledam šta ću ja vako ćutim. I oni su prije meni to rekli. Biće ti si od sada snajperista ko te gođ pito ima da govoriš da si to radio. Ništa ja nisam htio govoriti ćuto. I zato su me vazda bili. I dođe vrijeme, dođe boga mi Paraga. I oni ga predstavili, kaže ovo je Paraga ja gledam u nj, vako došli poslijepodne. Otkud ja znam ko je Paraga ko je bio, ja nemam veze. Je li nije li ja nemam pojma. Ja bi njih možda sad pozno Paragu, kaže ovo je i on gleda. I on me predstavio njima. Mene. Ovo je snajperista, ubijao kaže, klaao, silovo, vako ja sam imo osjećaj taj Paraga nije onako u onome jadu da, da od toga nema, da on vidi da od toga nema ništa. E priđe Dedaković meni hajde izađi ovamo, vidi ja sam sav ovuda izudaran, i oni su nama govorili ti stražari svi mi bilo oteklo, isječeno pa da su to sve vidi to je isječeno. Kaže od sa, onaj, ako te bude pitao Kraljević je stvarno govorio ne smijete ih biti. stvarno ne, to je živa istina. Nemoj slučajno da ih bijete. I oni dolje šta je ovo, šta je ovo, galami na njih. Ja njih ne mogu na razmjenu voditi, kaže više Kraljević, pa kako vas nije stid

ubijte ih, nemoj ga vako, gledaj kakav je na mene pokazuje. Gledaj kakav je. Pa bolje ubij ga kaže. Ja ih ne mogu na razmjenu ovake voditi. I Kraljević je vazda govorio nemoj slučajno da nas bije, da ih bijete. Jest stvarno to je Kraljević govorio. I dođe Mile Dedaković brkove ima, plav meščini ovako. On je meni rekao da je on bio gen, puko, nešto u Jugoslovenskoj narodnoj armiji. Da su ga četnici zatvorili i da je pobjego da je, su ga razmijenili a je li Arkan, ne znam boga mi kako se ono zvao, da su ga razmijenili, da su ga četnici maltretirali i on meni kaže znaš ti da se ti moraš ubiti. Pa nemam pojma, ja uopšte...možete šta hoćete. Čim ste me kidnapovali. Po međunarodnom pravu Vi se morate gospodine ubiti više meni. E da hoćete bogdo mene (*nerazumljivo*) ja vičem u sebi. I tako su to oni bili i bio neki s kamerom novinar je jedan dolazio, vako velika je kamera bila sliko i on je rekao tom novinaru, bogami reko Holandije ili Belgije taj novinar. Ja ne znam. Plav je bio i sad; i dolazi jedan iz Mostara brčica, plav, novinar je on bio, mlad. I on kaže ovo ću njima, tako i slikali su nas i otišli.

Tužilac: Aj, aj nam recite šta je Kralj Blažević bio u to vrijeme, je li Vam poznato?

Svjedok: Oni su govorili da je on njima bio, on je tad bio pukovnik, da je bio komandant HOS-a za BiH, tako su govorili.

Tužilac: Da li ste ga, da li ste ih morali pozdravljati kad dolazite?

Svjedok: Da, da, pozdravljat onaj za dom spremni i onda nekad taj Hitler 'zi aj', i tako samo i ustaneš, morali, morali.

Tužilac: Aj nam recite, rekli ste da ste bili tu zatvoreni 7 dana.

Svjedok: Da.

Tužilac: A ovi Vaši drugovi što su, što su uhapšeni isti dan s Vama?

Svjedok: Isti dan su s nama ja evo ovako, Marko Samardžić je radio sa mnom i Đuro, ovaj, Milovan Zubac, mi smo skupa radili u „Sokolu“ i tu smo sjeli na kafu, a ovaj Đuro Škoro isto je bio, on je radio u Robnoj kući „Hit“ i on je bio ondje kod čorbe u kafiću do nas znaš, onaj, ja njega nisam znao kako se zove, tek sam ga poslije saznao i gore su nas

Tužilac: Da li su oni bili s Vama zajedno tu? Tih sedam dana.

Svjedok: Da, da, da. Tih sedam

Tužilac: Nakon sedam dana zatvaranja tog

Svjedok: E sad ću Vam ispričati, oni su bili i tukli i kad su nas ispitivali neki dobro pitanje bio je neki Čikago, bio je neki od Osijeka tu lično momak kaže, nikoga on dirao nije. Nije, a vazda je govorio meni su četnici poubijali sve, ali ja vas ne, ni, tad su Milovana Zupca ranili, nogu mu prokino, krv je udarala ko potok. I oni su njega neđe posle odveli, kaže odveli smo ga, idemo ga, vodimo ga u Split, u bolnicu, onda neko viče od onih vojnika idi kako mu je onaj mozak bijel, ubili smo ga, ja ga više nikad nisam vidio. Eh.

Tužilac: Nakon 7 dana. Zna, je li Vam poznato ili jeste li vidjeli, da li ste vidjeli ko, koga je to onaj ranio, ko ga je tukao, ko ga je

Svjedok: On je, on je, oni su nas nešto bili mene su odveli mene u jednu prostoriju i ovoga Đuru Škora a tamo su Marka Samardžića i njega. I oni su pucali recimo dođu on pijan i puca on u onu prostoriju, to dimi, svukuda pucaju ...glave. Jesu li pijani ili drogirani ili, ili ja ne znam šta je u mentalnom sklopu tih ljudi, ja nisam kompetentan da to odlučim, još, dobro, to nisu za mene normalni ljudi.

Tužilac: Aj nam recite nakon 7 dana zatvaranja tu šta biva s Vama?

Svjedok: E posle maltretiranja tog, dođe noću neđe, noću isto dođe neki ...vako je bilo ...vrata bi, dođe neki dvojica HOS-ovih u crnim uniformama i ono nako momci, njemačke registracije auto, „Mercedes“. I ne znam kake je boje bio, žute, nisam ti boga mi ni vidio onda i ovaj viče vi morate ići spremite se odma znate. A prije neg, zaboravio to maltretiranje kad su nam davali slanu vodu. Nisu nam dali da jedemo nikako, ni vode. O, to su bila prava maltretiranja. Jednom došao neki policajac da, posle dva dana, sad, jeste li išta jeli. Ništa. Kad je on počeo galamiti na one, na one HOS-ovce, nije on bio meščini u crnoj uniformi. Kako vas nije sramota, ljude držite gladne i žedne, galamio je na njih bo i dođe čojek taj...i donese onaj vako onaj kako se u vas kaže lavor, je li lavor, leđen kako se, crveni. Pun, pun nam donese pasulja i makarona u pasulju. E ljudi to, ne morete, ne moreš za, kad smo mi počeli jesti. Popadali. Željni. (*nerazumljivo*). Donese nam on stvarno i flaše vode i mi smo to više od pola pojeli kaže mora on

neće ići, nemoj slučajno da dirate da ovo ne pojede. E tog se ...sjetiti tog policajca. Nije bio on u HOS-ovoj uniformi. I donese nam da jedemo i ode.

Tužilac: Ajte nam sad ispričajte nakon 7 dana tog zatvaranja tu šta biva s Vama? Gdje Vas vode?

Svjedok: Eh, dođe noću o, auto rekao sam njemačke registracije, meni se čini njemačke, „Mercedes“ luksuzni ustvari on je. E spremite se, spremite se četnici, šta ja znam će se, idemo, šta možda ću na streljanje, ja bi najvolio da me streljaju, vjerujte, tih muka najvolio bi da me ubiju. Lijepo je, metak, i ja on dođe i nas trojicu Milovana ovoga Zupca odveli, (*nerazumljivo*). Ja, Marko Samardžić i ovaj Đuro Škoro. Sjedoše nas pozadi i oni nama kažu, ne... slučajno da bježite idete, idete vodimo vas u Dretelj, najvjerojatnije idete na razmjenu. Vi ste imali sreće, prvi ste odavde živi izašli i tako, možda nas č, ja ne znam je li istina, otkud ja znam on nas tješi. Nemojte slučajno će ćemo bježati mrak, nit znaš ni kud ćeš, nema šanse. Kaže idete u Dretelj, imate sreće, ostaćete živi i prvi ste odavde otišli na razmjenu više nama. Je li ja nemam pojma ljudi ni o čemu. I voze, voze dugo usput nas usput nas onaj imaju one neke one ma vako ko one ra, barikade, kako se ono zove, one žice i tu. Oni se znaju, pušte nas, idemo i noć je, mrak, vidim ja kapija neka se otvara. Mi gledamo šta će bit bog ti jadan.

Tužilac: I gdje su vas doveli?

Svjedok: U Dretelj. Odma dole vako i onda su ovako ideš desno, i prvo je upravna zgrada velika ide desno ovako i s desne strane tu smo noć, neće poslije ponoći tu nas je jednu, u jeednu prostoriju i dođoše neki u čizmama, počeli tu vojnici

Tužilac: Kako se zavr, kako ste zvali tu prostoriju? Kolika je bila ta prostorija?

Svjedok: Mala, mala i tu smo bili dvije noći i onda su nas prebacili skladište „Nikšićke pivare“ noću. To je isto kod Dretelja i tu smo došli vako bio je neki hangar i

Tužilac: Gdje je to skladište? Kažete kod Dretelja?

Svjedok: Tamam tačno u po Dretelja.

Tužilac: Uz Dretelj ili u krugu Dretelja?

Svjedok: Uz Dretelj, nije u krugu, uz Dretelj.

Tužilac: Uz, dobro, dobro.

Svjedok: Meni se čini da nije, i ovako smo išli niz one stepenice, elipsaste, zna odozda i gore je bila kancelarija. I mi došli gore neki ljudi sjede bog te. Znam da je bio neki to su bili iz Čapljine ljudi, Čapljina. Znam da je bio Momo neki profesor kako ono bilo.

Tužilac: Tu ste bili kažete dvije noći?

Svjedok: U ovome i onda nas prebacili u pivaru i tu smo bili jedno pet, šest dana u skladištu pivare.

Tužilac: Dobro.

Svjedok: Pa onda su nas opet vratili i tu smo mi vidimo nekih ljudi u civilu je sve tu,

Tužilac: Sad nam recite dok ste bili tu i dok ste bili u skladištu pivare tu, tu ste dvije noći, ovdje ste 4, 5 dana nakon toga

Svjedok: Jeste, jeste.

Tužilac: Vas ponovo dovoze u

Svjedok: ponovo u Dretelj dolje.

Tužilac: U Dretelj.

Svjedok: Nije hangar. Dole, dole. Dole ima ovako tu nas dovoze, i znam tu smo našli ove ljude viču neki doktor, nešta viču kako ono Nikola, Kuzman, predsjednik opštine Čapljina da je tu negdje doktor, on i njegova žena je li Dušanka ne znam, moguće da sam zaboravio. I dođe noću neko oni su do nas tamo, vako smo mi na spratu do nas i kaže gore odvedoše doktora blago njemu, spasio ga neki prijatelj. I sutra večer viču ja ne znam ljudi je li to istina, kako ga zaklaše ono viču kako ih nije stid. Kakav je to prijatelj, zaklao i njega i ženu. Kakav mu je i mi smo mislili da su ga spasili tako su pričali ja ne znam.

Tužilac: Aj nam sad recite do kada ste bili zatvoreni tu u Dretelju?

Svjedok: Tu jedno, bili smo jedno pet, šest.

Tužilac: Kad ste otpušteni iz Dretelja?

Svjedok: A otpušten bog te, tad je HVO preuzeo, vjerujte ja ne mogu se sjetiti datuma i to, jer ne možeš stvarno, nisi bio u toku ni dan ni noć, nije stvarno

Tužilac: Hoćete mjesec?

Svjedok: Je li 17. to je meni pisao jedan kad si 17. 9. ili 8. ne znam boga mi.

Tužilac: Koliko dugo ste bili zatvoreni sjećate li se to?

Svjedok: Ma bili smo vako jedno

Tužilac: Od, od zatvaranja do mo, do otpuštanja koliko dugo?

Svjedok: 6 mjeseci.

Tužilac: 6 mjeseci ste bili zatvoreni?

Svjedok: Ja sam 6 mjeseci bio.

Tužilac: 7 dana tamo i ovo ostalo u Dretelju?

Svjedok: U Dretelju. Bili smo dole i posle toga su nas prebacili vamo. A dole smo bili ovako

Tužilac: U Dretelju dok ste bili u Dretelju da li su vas vodili negdje?

Svjedok: Kako. Mi smo morali radit, čupat, bili, oni su nama to rekli da je to skladište neko vojne, vojno bilo goriva i maziva. Tako su pričali prije onaj. I mi smo to morali čupati, oni su govorili da su to četnici minirali i da je to s nama najbolje, mi smo to morali pet, šest puta sve čupat golim rukama, to je krv ne da ti vode, ne da ti da jedeš, bije te, tuče te poslije ti ide

Tužilac: Ajde recite nam dok ste Vi tu bili u Dretelju zatvoreni i ti, i ti Vaši drugovi poznanici koji su uhapšeni isti dan kad i Vi, ko je bio upravnik tog zatvora Dretelj?

Svjedok: Tad su govorili da je bio neki prije znam daje poslije bio Dida, stariji čovjek dobar, taj nikad nije dao da se bije narod, vjeruj, Dida ga zvali. Posle sam saznao da se zove kako ono Ektor Ćosić, kako li. On im da nije njega bilo nas bi sviju pobili. On nikad nije dao da se narod bije, nikad. Dida. Posle mu je bio, govorili su zamjenik neki Srećko, je li Srećko bio ja bogami ne znam. Ko je govorio prije (*nerazumljivo*).

Tužilac: A kako ste vi saznali da se zove Srećko?

Svjedok: Oni kažu. Viču mu Srećko, a inače su svi imali nadimke. I posle sam ja saznao kad sam izašao iz zatvora da se dala neka žena te spisak, poneki, dala nam spisak zarobljenika i tih oni kažu što su mučili ljude.

Tužilac: i, i

Svjedok: Ja sam pošao, vidio piše na njemu, možda je taj ja ne znam Srećko kako ono bio je, bio je Srećko jedan. Srećko, o pomozite mi, sjetiću se posle. I tu smo mi radili, oni su nas non-stop bili, maltretirali

Tužilac: A de mi recite onaj taj što ga Vi zovete Srećko, što je bio zamjenik

Svjedok: Da.

Tužilac: onaj upravnika, da li Vas je on tukao, zlostavljao?

Svjedok: On je jednom, dvaput ušao, ovo, ovo u angar jednom kad je meni se čini kad je poginuo Kraljević Blaž i onda su oni njih ušlo 10, 20, svi su bili ljuto udarili tad je on mene udario, ja se začudio i poslije jednom e ne znam još isto jednom tako kad oni kažu izginuo neko poginuo tad. Oni uđu u grukama u angar i to obično ulaze u noću ili uveče, znaš, jer angar se zaključava ko fol tu ima stražar ali on, ali tu stražar je nemoćan kad oni dođu. Ako dođe Crvenkapa i oni, harmonikaš, nema šta će jadni stražar, nema on šta, ima pušku ali ne smije. Ništa.

Tužilac: Od koga ste čuli za ime Srećko za njega?

Svjedok: Ma oni čuvari su govorili Srećko zamjenik logora Srećko. Oni čuvari.

Tužilac: Da. A sad ste maloprije ste nam spomenuli spisak, na spisku

Svjedok: A je, je.

Tužilac: pročitali

Svjedok: Jesam. Jesam.

Tužilac: Ko je Vama dao taj spisak?

Svjedok: Ja sam razmijenjen, bio sam u Crnoj Gori razmijenjen 31.10.'92., s brodom su nas odvezli iz Ploča gore kroz Hrvatsku ono nešto je bilo ja ne znam sve za sve ja ne znam. Znaš, mi smo bili jadni izuda, vozi će god hoćeš. Odvezli nas i tu smo mi došli i mi smo bili u jednome hotelu i onda su nas prebacili u kolektivni centar i bila je jedna žena što je bila u, u onaj u logoru kako se ono zvala Boro joj je otac, Prstina Dušanka, otišla je u Švedsku meni se čini. Jest Prstina Dušanka. Jest. I ona kaže meni, pošla u Švedsku, ona je tamo stanovala blizu nas, mi smo kolektivni bili centar, kaže evo ti ovaj spisak nek imaš. Ma bježi

zašto će to meni, ja vičem. Ma more ti valjati ja odoh u Švedsku. Šta ona meni daje spisak, zašto će mi spisak.

Tužilac: I Vi ste na tom spisku vidjeli?

Svjedok: Vidjeli piše Herceg Srećko, jest dobro si.

Tužilac: Da li ste još neko, neko ime vidjeli, prepoznali kao osobu?

Svjedok: Prepoznao sam, piše Ahmet Makitan Maks. Piše onda

Tužilac: Šta je on bio? Šta je on radio?

Svjedok: On je čuvar bio. Onda piše tamo još za Crvenkapu kako ono Zvonimir Bjeliš.

Tužilac: Da li Vas je on zlostavljao taj Makitan?

Svjedok: Jedan od najopasnijih ljudi je bio Zvonimir Bjelišin. A ja ne mogu ljudi da shvatim što to da toliko čovjek čovjeka može, ne mogu ni da je vjera ni pol, ne znam. I to, to normalni ljudi ne, njihov mentalni sklop nije normalan. Ja vjerujem ljudi da su oni bi, oni dolazili su pretežno pijani i drogirani ja ne znam. vjerovatno su to bili. To normalni ljudi ne ...

Tužilac: Po čemu se sjećate tog Makitan Ahmeta?

Svjedok: On je isto udaro, isto i da bije mešćini kad su Božu Balabana izveli tog, angar je to bio i oni zovu na, na onaj, na prozore da izađeš i onda te udaraju po rukama, nogama, po glavi i ovi nije htio i došo je zvao se harmonikaš su ga zvali poslije sam ja saznao da je Vinko Primorac. On je otišo i tad su bili sa njim ovaj ja mislim da je bio Makitan, a Makitan je mene vodio dosta puta na rad, zato ga poznam.

Tužilac: A da li poznajete Medić Ivana?

Svjedok: Poznajem. Poznajem, poznao sam, imao je brkove, mršav je bio čovjek, Vedić Ivan. Brkove je imo. On je mene vodio dosta puta, dosta je on mene puta vodio na, on je radio recimo do tri, četiri, pet ondje u krugu da čupam. Jes on galamio ono 'naš, mene zvali snajperista (*nerazumljivo*), brže to znaš i ono znaš četničko, ma nek on priča i...samo ti me ne diraj. Jer nikad on taj čovjek ljudi mene nije udario. Dok nije, ma nikad taj Medić Ivan. Jest galamio on, to je normalno 'naš, to je reko bo, ne, e jednom kad su došli HOS-ovci iz Mostara. Mi sm čupali travu, bilo ih je dosta tamo i onda oni zovu tamo (*nerazumljivo*) ima.

Dolazite ovamo. I došli smo mi tu onaj u, došli HOS-o, bilo je ženskih, žena nekih kažu da su radile u „HIT-u“ u Mostaru, desetak ih je bilo tu su nas oni udarali, tukli, tukli, udarali i dođe nešto ja ne znam taj Ivan je i tamo tamo udaro njih i mi dođe, ja sam bio na kraju ovamo i on dođe uze nož i u jezik. Šta on radi, vidim tamo je bio ovaj Džuža mlađi kako ono mu bilo Radomir meščini, Žuža mlađi, Pero Brkić a još je jedan bio i ja. Ja sam zadnji bio i uze meni (*nerazumljivo*) i uze jezik kaže vidi majku mu jebem četničku kako mu je mali jezik. Kako mu je mali jezik kaže. A ja sam naučio (*nerazumljivo*) davat kaže stoki. A da izvuću ja njemu. I uze mali nož stvarno onaj a, a prije toga mi je ovdje, zaboravio sam, udarao i ovdje me je čizmom, ovdje je sve krvarilo i prije s, jedan je sa njim bio. Prije njega je uzeo to, udario ovdje me bajonetom i nožem zube mi izbio ovde dva. Odma mi bajonetom zube ispra i uze

Tužilac: Koliko?

Svjedok: Dva ovdje zuba.

Tužilac: Izbio?

Svjedok: Izbio, pukoše, ovdje ih izbio. I baš se sjećam tad Ivana tog Poskoka onaj uze mal nož i zabode evo ovo mi je tvrdo ovde. Zaraslo je, nije ga, samo ga je probo.

Tužilac: Probio ga?

Svjedok: Ja. Dok je, i dođe sreća moja mene je taj kako se zove Dida, on, on sreća dođe. Poče galamit na njega i prekini kako vas nije stid šta radite od ljudi, sram vas i stid bilo. Taj Dida mali je bio čovjek jedno 50, 60 godina. Rekli su poslije da je, da se on zove kako ono mu, ima dvojica Ćosić, tako nekako. To je on nije dao stvarno Dida dobar čovjek bio, dobar. E tad su prekinuli e po tome poznajem Ivana recimo tog Poskok su ga zvali. Posle sam ja saznao da se on zove Medić, nije stvarno nikad. Nikad. Jes galamio on ono, ono kad su onaj u početku ono vodio ono ko i normalno šta ljudima, a nije poslepodne nikad ga ja nisam vidio (*nerazumljivo*) nikad. Med, o kako se, Poskoka. Nikad ga ja nisam vidio da muči poslijepodne ... dolazi, nikad.

Tužilac: Rekli ste da Vam je probio nožem jezik?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Vama?

Svjedok: Ja, eh.

Tužilac: A da li je još nekoga zlostavljao?

Svjedok: Žuži probio je, Pero Brkić, Žuža je imao problema raskinuo mu se skroz, zagnojio se. A ja sam nešto bio, ja sam sastavio nešto, udario

Tužilac: Žuži je probio, kome još?

Svjedok: Ne, Pero Brkiću i dobro se sjećam krv je udarila. I kad je on ovako mene ufatio pij ovo majku ti četničku jebem, pij, stisno me da ja, ja sam stvarno moro pit krv. To krv odavde udara iz jezika. Ja sam moro pit krv, pio, kad u to naiđe Dida.

Tužilac: Da li je još kome?

Svjedok: Probio je meni, Per, onome Žuži mlađem, Peri meni se čini Radu Bujutu. Me, ne znam, to nisam siguran.

Tužilac: A kad, kad je Vama, kad njima?

Svjedok: U isto vrijeme. U isto vrijeme, to su tad oni u isto vrijeme je on to radio. Potpuno isto.

Tužilac: A ovaj što kažete da Vam, da Vas je, da Vam je izbio zube?

Svjedok: Ne znam kako se zove. Ne znam. Bio je sa njim, bio je, bio. Ne znam ko je.

Tužilac: Kada Vam je taj to uradio što Vam je izbio zube?

Svjedok: Tad, tad isto.

Tužilac: Tada?

Svjedok: Jer to ne možeš se ni sjetiti te, te udara, pa ti ne znaš gdje si bre čovječe, ljudi jeste normalni. To je strašno, to ja ne mogu da vjerujem da su ljudi to radili. To je ništa ni deset posto što piše i što sad sam ja

Tužilac: Kaži

Svjedok: Pa to je strašno ljudi moji. Pa ne možeš ti vjerovati šta su to radili ljudi. Ne možeš da vjeruješ da čovjek to more čovjeku da radi. Jesu to ljudi pijani, drogirani ili ne može on mene recimo ja ne mogu da shvatim čojek mrzi čojeka to. Da to normalni ljudi nisu. Ne znam, za mene.

Tužilac: Aj mi recite

Svjedok: Ja ne znam.

Tužilac: sad ste nam ispričali kako je to, kako uradio Vama i, i Vašim koji su bili zatvoreni. Aj mi recite da li Vas je i pri, prije toga i poslije toga zlostavljao Medić Ivan?

Svjedok: Nije on mene zlostavljao vjerujte, jest kad sam čupo travu on je govorio, galamio ono snajpi, snajperista, nije vjeruj jes, ali kad je on čuvo nailazili su Crvenkapa i ostali u grupama i oni su vazda nas bili, ali on ništa jadnik nije mogo nit je smio da brani. Ko će kad ono dođe recimo Crvenkapa njemu i ona njegova grupa, ko će odbraniti to. To je neodbranljivo. To je potpuno nenormalan čojek. Jedino što se taj Crvenkapa bojao Dide. Bio od šta će Ivan Medić Crvenkapa kad naiđu u grupama onih pet, oni biju, razbijaju. Stvarno nije. Jedino tad kad je su došli HOS-ovci iz Mostara tad je on ja ne znam šta je njemu.

Tužilac: Recite mi za Medić Ivana da li ste Vi njega od ranije poznavali?

Svjedok: Ne.

Tužilac: Eh, kako.

Svjedok: Poskoka?

Tužilac: Da.

Svjedok: Ne. Ne, ne, nemam pojma ko je, ja ne to nisam znao ni ime.

Tužilac: Kako ste saznali za njegovo ime i prezime?

Svjedok: Ono što sam ja saznao baš na ovo

Tužilac: I nadimak.

Svjedok: Ova žena što je meni dala spisak, jedan dio spiska zarobljeni, zatvorenika i, i ovih njihovih vojnika i to mučitelja. Ja sam ona je meni dala i otišla u Švedsku, znači to je to, ko je njoj dao to ja ne znam, one pisale žene, mi nismo smjeli ni pisati ništa oborili, moraš glavu o, ja sam tad pročitao piše Ivan Medić ni za, oni su, oni njega su zvali Poskok. Oni su svi imali nadimke. Svi. I Ivan Medić piše Poskok. Svi su imali nadimke. Pretežno.

Tužilac: Tad ste saznali za ime i prezime?

Svjedok: Jeste.

Tužilac: A za nadimak ste saznali?

Svjedok: U, uvijek, pa oni su njega zvali Poskok. On je bio Poskok i tako su ga zvali.

Tužilac: Da li, da li poznajete Grubešić Marinu?

Svjedok: Bilo je nekih žena Marina kako ono pomozi, bile su u crnim uniformama, Marina, Zerina, kako nećeš čut a nekako ih boga mi ja, ja vjerujte prošlo je dugo vremena i u kakvom sam stanju sad da preživi ja vjerujem ne bi je ni prepozno, ja nemam pojma. Ne znam.

Tužilac: Šta je, šta je ta Marina radila Grubešić tamo?

Svjedok: Ona je bila ta vojnik HOS-ov i ona je nekad maltretirala, udarala, dođu oni su pijani, drogirani. Jednom se sjećam oni, ne znam je li Marina, ja stvarno je li joj ime sad Marina. Nemoj da

Tužilac: Koliko je bilo žena?

Svjedok: Ja ne znam je li pedes, šes, ja ne znam drugi je angar bio od nas. A ja mislim da je muškaraca bilo stopedeset, dvjesta, ja ne znam. U ono u angaru a đe li je bilo na drugom mjestu ja ne znam.

Tužilac: Ne, ne žena koje su bile tamo u HOS-u?

Svjedok: A ja, bilo, one su bile pet, šest žena i poslije iz Mostara su dolazile su. Pet, šest žena sam ja ovako gleda ja nemam po, ja ih nisam bro, pet, šest žena. Šest, sedam, osam nailazi.

Tužilac: Da li su Vas žene zlostavljale?

Svjedok: Pa jesu, jesu govorile a ova, zna, dođu isto pijane vako ti zapali, mi smo, oni su nama obukli e zaboravio sam to čim su došli možda, mogu li to, čim sam ja došo meni su obukli vojničku uniformu. Ja sam civil čovjek, ja nemam nikakve veze. Oni su meni obukli vojničku uniformu. Što, ja ne znam. I ko je god dolazio, petokraku imaš, ko je god dolazio od vojnika i od nevojnika na me je kidiso. Na tu vojničku uni, kako je to mržnja ja ne znam, četničku majku, ovo ono, onda oni viču vidi ga, on je snajperista i ono svak je mene ljudi tuko mene i onda ja ne znam kako sam, meni su odma obu, i posle su svima jednovremeno obukli uniforme. Nas je bilo 20, 30 svi uniforme. Znaš. I onda su to dolazili, prikazivali da smo mi vojnici iz Srbije, iz Crne Gore, četnici, da smo klali, kad neko naiđe, i onda oni udara po nama, svako.

Tužilac: Maloprije ste počeli pričati da su vam palile, pa ste pokazali rukom na bradu.

Svjedok: Dobro ste, e, jesam, jesam. Ovo. Tako to su žene znaš, kad dođu one, one HOS su, one dođu pijane ili su ja ne znam šta, udaraju nagone ajde ko na seks, zlostavlja...da puši i one i onda su sjećam se meni zapali upaljač ovde bradu smo mi imali veliku, nismo se mogli ni morali, nismo smjeli ni brijati, ni kupat ni ništa ni umivat, ništa. Nema tu. To je brada, sve je to prljavo. I ona meni zapali upaljačem, gori, o bog ti, i ja nekako brže-bolje ugasih ono, a neki je bio sjećam se zvali su ga pop Radmilović. Nije on pop bio, on je bio policajac u penziji a oni mu rekli da je pop. Oblačili mu uniformu tu popovsku noso i ja sam je noso. Ali predstavili pop i sjećam se njemu su pripalili i nisu mu bogami dali i bogami sva su, sve mu je ovo izgorilo i kosa bila, nisu mu dali da ugasi nego to gasi to, prljava brada, to gori ko benzin boga ti. E to se sjećam.

Tužilac: Čime su palile?

Svjedok: Upaljačima. Upaljači.

Tužilac: Vama zatvorenlicima, muškarcima?

Svjedok: Ja, ja. Jes, jes. Jesu.

Tužilac: Vama i tom drugom

Svjedok: I tome ja a to sam vidio, a ostalim ja nsiam gledao, nit sam smio gledat to samo on je bio ovako do mene i one su naišle i meni kaže a snajpi i ovo i neko je onda zapalili, zamalo se nije izgorio čovjek i mene su zapalile ali sam odma ugasio

Tužilac: A šta su one bile tu u tom?

Svjedok: Vojnici u uniformi, ono oružje, šta ja znam, crne uniforme.

Tužilac: Te žene?

Svjedok: Ja. Crne uniforme. Šta su, ne znam.

Tužilac: Dobro. Da li poznajete Buljubašić Edina?

Svjedok: Čuo, bio je neki Buljubašić su govorili, Buljubašić. Govorili su oni da ja, ja ne znam, oni su govorili da on prije nama oni čuvari oni, oni stražari njihovi, govorio je da je on bio taj oficir Jugoslovenske narodne ...mi nemamo pojma, jadni, kaže i da je on bio oficir narodne armije, Jugoslovenske armije i da je nešto

on se pita u tom logoru, da je, je li izdao zapovjed nešto, ja ne znam, neki je čin imao funkciju. Tako su govorili.

Tužilac: U čemu je bio obučen?

Svjedok: Crna uniforma, svi su bili. Sve je to crna uniforma, ponekad su dolazili oni i neki civili su dolazili znaš.

Tužilac: Da li Vas je on zlostavljao tu kao?

Svjedok: Jeste, on je nekoliko puta, kad je isto, kad je poginuo Kraljević oni su uletili nekoliko puta, sve su pobili i posle nekad vako ono udari te nogom i prođe jel to je šta, to je ništa (*nerazumljivo*) drugi...

Tužilac: A on par puta?

Svjedok: On par puta je mene udario.

Tužilac: A da li je druge tukao i zlostavljao?

Svjedok: Jeste, jeste, kako nije, kako nije, kako nije. U logoru kako nije. Ono kad je najviše a nije on puno dolazio da sam ja vidio. Ja ne znam, dok sam ja bio tamo, ja sam možda bio neđe na radu i tako da nije, ni... ne znam.

Tužilac: Sjećate li se osoba koje su Vas još tukle u, u Dretelju, ako jesu tukle?

Svjedok: Jesu, kako nisu ja da Vam kažem nešto, tu

Tužilac: Pomenuli ste Crvenkapu

Svjedok: Eh, sad ću ja Vama reći gospodo, tu može čojek jedno deset maksima da nisu, a ostale su svi tukli. Potpuno je to bilo isto su pijani ili drogira, ne mogu ja, ja hoću da vi kažem, ne mogu da mrzim čojeka što je druge, ipak ljudi... Oni to nisu vjerovatno radili pod normalnim okolnostima ili su pijani ili drogirani bili. Jedino, jedino sad se ja mogu sjetiti recimo Dida što je bio nikad on nije dirno nikoga nije. I nije dao. Jednom je meni dobro sjećam se kad me je Dida sad mi pade na um spasio ispred upravne zgrade, bila fontana. I došo ufatili me oni i ubacili me u fontanu onaj i ubacili mi glavu zamalo me udušili nisu. To je ba, drže me za noge i gore i da Dida naišo i spasio. Taj je meni Dida sretan čojek bio, vazda me spašavo. Nikad taj čojek nije ubio nikog, dirno nikoga. Sjećam se bio je jedan čojek Enes su ga zvali, crnu uniformu, šešir, gospodin čojek. Stvarno. Nikad taj čojek nikoga dirno. Nikad, samo ćuti i gleda. Nekad nama da

cigare, jer nemamo mi cigara znaš. I nekada donese napolita, on je HOS-ovac, napolitanke nam donese i čokolada. Taj Enes. Posle sam ja ovaj spisak kad sam do, onaj sazno da se on zove Artuković Mile, ako je, ja ne znam. Artuković Mile, taj, to nikad i priča on, znam da su ga nešto napadali i govorili su evo vidiš, nećeš napredovati, doćerali smo do stražara znaš ali kad je on čuvo, čuvao je ljudi, ja mislim to niko stražaru nije ovome zarobljeniku smio prići da ga dira. Taj Enes, taj poslije ja vidim da je zove Artuko, kako Artuković ja Mile, Enes ga zvali. Niko nije od stražara diro, to je spas kad te odvode da radi Enes. I još je bio jedan Ilija, vidio sam ja zna, nako je ...radio je u „Sokolu“ sa mnom, iz ...Ilija Raić meni se čini da se zove ne mogu se sjetiti. Nikad taj čovjek nikoga nije dirno, momak. Nikad. Nikad vjerujte. Ne mogu ja sad lagati, nikad, ja nisam vidio. I pričali su ostali zatvorenici da taj čovjek ljudi nikad ni, ne mogu ja na tog čovjeka sad lagati da ja ni

Tužilac: A Crvenkapa?

Svjedok: Ou, sestro mila. Ja ne mogu e pa ljudi moji, ne mo, nemojte me pogrešno shvatiti, ja sam više prošo to sve. Ja dobro sam i pri pameti ikako. Znaš. Ja ne mogu da shvatim šta je u mentalnom sklopu tog čovjeka. To je potpuno podivljao čovjek. On je meni, nije samo meni on kad je god došao on je svakog isprebijo, izubijao e baš ću se sjetiti kad sam ja dole bio u prizemlju dole mi smo u angaru bili dođe on ima ovako rešetke i mi smo dole na betonu znaš ko, nekakav čuvar čuva, neće da otvori, Crvenkapa dođe. Dođi snajpi, dolazi ovamo i mi, moram ja njemu. I on ođe op udari onu evo se više osušilo. Udari onaj nož, prokine i (*nerazumljivo*) boli to, trpiš, šta ćeš. Znaš. Trpiš, trpiš, trpiš. I ovdje mi je jednom raskino nožem ovaj i onaj raskinu mi nožem i tad je on udarao, maltretirao to je opa, ja ne znam šta je sa njim bilo, i baš jedne prilike ja nisam mu htio ono da izađem. Ono ovako izađeš na rešetke znaš da te maltretiraju, sijeku. Reko ja Dida, Dida. Nemoj mu izlaziti. Viče Didi da me napado ovaj, nemoj mu izlaziti i ne smije, kad vraga ne smiješ. Dođi otključaj. Ja na, otključaj vrata. A tih muka ljudi moji, kad su oni krenuli pet, šest na mene. To je udaralo, udaralo, nema izlomili me svega. Ja nemam pojma šta su. Izlomili, jedva sam se ja vratio na kap, na ona vrata nisam znao gdje su. Znam poljevali

me vodom, znam da je tad on dolazio i neka grupa dođe, a streljanje je noću. I otvori, uzme ključ bog te jadan. Otvori i na nama su uniforme, mi ne skidamo vojničke uniforme JNA, oni su nama to dali i to moramo i znam dobro se sjećam, u mene bila ko ona kapa petokraka je gore. Moraš petokraku nosit znaš. I da su nas streljali, puca to ti jadan padneš, više a fala bogu ubi me. Ma fala gospode bože ubi me da se ne mučim. Ozbiljno. Ljudi ovo nije ništa šta su radili. Kad jednom...i tako je dva-tri puta Crvenkapa izvodio i bije taj stvarno taj ja ne mogu mislim nemojte me pogrešno shvatiti ja, taj čovjek i 70% ljudi, ja ne želim nikome ništa dobro, svakom bi oprostio, ništ, loše. Ali to su ljudi vjerujte mi, ne znam ja koliko se razumijem u medicinu za liječenja. Znači (*nerazumljivo*) ali ljudi ne mogu od, jer ti oni isto što su radili od nas isto će za godinu – dvije raditi u komšiluku. Još gore. To je strašno, to ja ne mogu da vjerujem. A nije šta sam ja ispričo još, koliko se mogu sjetiti, to je ništa. Mala priča, mala maca. Koliko, kakvo je maltretiranje iz maltretiranja, zlostavljanja seksualnog u, dobro pjevaj pjesme, najlakše je bilo pjevat pjesme. Eto vjerujte ono malo pjevaš i ne bije te, pjevaj šta. Pjevat ustaške pjesme evo zore evo dana, evo Jure i Bobana, Sarajevo ispod Trebevića bićeš opet Ante Pavelića, mi smo Srbe vješali na vrbe, kaži vrbo je li le, težak srbo, nije, nije do, nek se samo vije, kak, ja sam moro pjevat ja sam bio zadužen, a ovaj jadni Đuro je bio za ide to, kad idemo s posla i mi pjevamo u stroju, ti nekad onaj kad mi radimo i popadamo, kažu stan'te, pjevajte. Uh dobro, bog ti, mi vičemo u sebi dobro. I pje

Tužilac: Da li su to bili stražari koje ste viđali u logoru ili vojnici?

Svjedok: Jesu, i stražari i vojnici. Tu su dolazili

Tužilac: A tukli su Vas?

Svjedok: i stražari i vojnici i civi, ko je god dolazio, eto. A tu su bile, to je bilo onaj stražara osam, a drugo, tu su dolazile neke bojne na odmaranje. Znete. O, neđe išli na front i oni da, gore neke dubrovačka, metkovička, kako ono još osječka i oni dolaze da vide zatvorenike i oni u hangar uđu, kaže i mi smo svi u tim vojničkim uniformama, jugoslovenske narodne armije. A mi to nismo ništa bili. Kad oni dođu, evo ih. Evo ih ovih kolega četnika. Evo ih. Ovaj je snajperista. Ovaj radio-stani, bem ti kad ono krene nas. Ne'amo pojma znači oni su nama obukli

uniformu, civili koji veze nemamo ni o čemu i tako su nas ...ko je god dolazio od novinara, kamera, ali mi nismo smjeli, morali smo

Tužilac: Aj nam, aj nam recite sjećate li se Škoro Đure, šta je bilo s njim?

Svjedok: E baš, baš ja nisam znao, znao sam da on radi u „Hit“ u robnoj kući u Mostaru jer ja sam tu živio, Đuro Škoro, brkica bio, onako gore radio u hitnoj, to je bilo ja nisam znao kako se zove, gdje je sjedio do nas i on je sa njima uhapšen, sve što je mene ovo zadesilo i njega je. Eto ti i paljenje i sve, sve i jedno jedino se sjećam dobro bili smo dole, mi smo u hangaru bili dođoše u, ja ne znam je li bio tad Crvenkapa, jest boga mi sve što je jade radio on je bio. Njegova grupa dolazi, oni dolaze u grupama. Kad završimo mi poso oni dolaze u grupama i biju.

Tužilac: Po koliko u grupama?

Svjedok: Pet, deset ljudi. I mi, dobro se sjećam, jednom nas u, biju, tuku vako su nas tukli onim od kreveta daskama željeznim šipkama, željeznim polugama, od „L“ profila to je sve isječeno, ti, kad smo (*nerazumljivo*)...znaš i dođe jednom dođoše ja ne znam ko su bili, počеше skakati mene i Đuru ovako čizmom ovde. Bem ti pro, jebem ti, i Đuru ja ovdje mu je ne znam s koje strane mu je. Ovdje mu je prokrvarilo.

Tužilac: Šta mu je tu?

Svjedok: Pa krv, ja ne znam, krv počeo liti. I to je on dugo nosio i zagnojilo se nije mogo da govori više, da oda. Boga mi je nosio više od 20 da, ako nije, ja ne znam. Nije mogo da govori više i odvedoše ga i sjećam, ne znam ko ga je odvedo, odvedoše neki u uniformi isto HOS-ovci idemo kaže vodimo ga u Split u bolnicu. Znaš. I oni dobro se sjećam tad kaže a i kapu ponesi, i kapu, on nije jadnik u onome jadu, zašto će mu i kapa, skino bi i uniformu, sve bi, ovo, kaže on i kapu, i kapu ponesi u Split. Je li on odnio otišo i nikad ga više ja nisam vidio. Nit se vratio. Đuro Škoro.

Tužilac: Koliko je dugo samo bio zatvoren?

Svjedok: A pa bio je u Lipnu, kod Ljubuškog selo to je 7 dana, bio je dolje u sklad...Nikšićke pivare to je blizu kruga isto, ja boga mi ne znam ako nije dva mjeseca više, tri ja vjerujem, neđe je, ma neđe je on pred, pred to ne znam, bio

je boga mi dva, tri mjeseca, ja se sad stvarno ne mogu sjetiti. Ja se inače tih datuma ne mogu sjetiti. A ne mogu ja, nisam znao koji je dan ljudi.

Tužilac: U kakvom stanju je odveden?

Svjedok: U teškom stanju, jedva je disao, znaš

Tužilac: Da li je mogao hodati?

Svjedok: Jedva je hodao, jedva, jedva. To je nešto mu se inficiralo, zagnojilo i ovo se bilo zagnojilo sve, to, to a šta ćeš. I odveli su ga, rekli da ga vode doktoru u Split ja ga više nikad vidio nisam, nisam čuo za nj, eto baš ne idem niđe, nisam raspitio, on je živio isto u Mostaru ni ne znam je li živ. Ne znam.

Tužilac: Da li poznajete Balaban Božu?

Svjedok: Da. Božu sam znao iz viđenja znaš.

Tužilac: Šta znate o njemu?

Svjedok: E sjećam se ja mi smo ne znam ja koji je bio datum i to doveli su neke grupu isto iz Mostara onaj i bio je tu Božo Balaban, ja sam njega onako znao iz viđenja, ja nisam znao kako se zove čojek, ja sam inače znao bar više od 50, 60 posto ljudi iz Mostara, ali nisam ja znao kako se zovu. Otkud ja znam, kao da mene interesuje kako se zove. I vidio sam Božu kad su doveli i govore mu pilot. Pilot, pilot, pobio si, baco si bombe avionima, psuju četničku majku znaš i udaraju ga i završilo se to sve i uveče jednu večer začu, zatvoren je hangar ovako ima svjetlo jedan reflektor samo unutra je sve mrak. U hangaru. I onda oni to prozivaju koga će biti. Znaš. I dolazi jednu večer dolaze i prozivaju pilot, pilot. Prozivaju tog Božu, njega su zvali pilot. Božu Balabana. I on neće da izađe. Na one prozore da ga biju znaš. Kaže onaj izlazi, iz, neće. On više neće ja onaj ja s vama, šta ja imam s vama pričati ja onaj mogu samo s vašim rukovodiocima pričati, s vama nemam šta pričati znaš. Kad u neka doba sad ćeš ti, dođe harmonika, harmonikaš. Harmonikaš se zvao Dinko Primorac. Otključaj. Sa njim ko je, bilo ih je boga mi jedno desetak. Izvedoše ga, udri tamo, mi smo samo čuli krikove i jauke. A mi nismo mogli, ja nisam mogao vidjeti ja unutra moram samo gledati u zemlju u hangaru tu noć, nema spa, nema ništa, samo gledati. Boga mi su ga dugo tukli, jedno dva sata sigurno i čuo sam one izdisaje zvao je ženu, žena mu je bila tamo preko suprotnog, žena mu se zvala kako Sofija. Tako

nešto, jest Sofija. I on je valjda nju zvao Sofija, i vratiše ga nakon ma ne znam jedno dva sata oni su njega tukli neki tamo on je ječao, kukao, pa cijela je Čapljina odjekala, odlijegala kad su nas tukli, pa to je svak znao da su to zatvorenici. To je tišina, noć, to ječi. I uvedoše ga vako uđeš, kapija, ovaj na hangar, s desne ga strane ima one rešetke, staviše mu lisice i da visi. Ma nije visio, mogo se oprijeti.

Tužilac: Od šta da visi? Zašto?

Svjedok: Od one rešetke u prozoru, s unutrašnje strane ja.

Tužilac: Na prozoru?

Svjedok: I tako je ostao zapovije, zapomagao, zvao, zvao ženu donesi mi ovo, ono i taj čojek počeo halucinirat više. Daj mi kiselo mlijeko, nemoj mi salatu solit, nešto vidiš gotov je bio. A to je mala, i ujutru ga, ujutru nije živ. Odjednom se utihno, mi nismo smjeli jadni sve stajali šta znamo šta će biti. Samo nek me u bije, samo da me ne muči, to ćemo lako, znaš. I on je jadan tu mrtav bio i mi smo poslije ne znam došli su oni jest, Blaž Kraljević i reko da će bit sahranjen, mi smo neđe otišli i vratili se, ne znam šta smo ono radili, brzo smo se vratili i govore da će ga saraniti znaš a oni su govorili što onaj ovi čuvari da je, da je su ga ubili zato što im je sovo ustašku majku. A stvarno nije. On nije sovo. Da sam ja čuo stvarno. Pa đeš tu psovati ustašku majku, jeste normalni ljudi. I dođe oni neki dođoše, zvali mene odvedoše meni se čini da je bio jedan Simić, *Bebajić* i ne znam ko je boga mi još i mi smo ih iznijeli, on je bio umotan u ćebetu i u drugo ćebe i mi smo ga u drugi angar odnijeli. I ja više ništa o njemu ne znam.

Tužilac: Da li je bio mrtav?

Svjedok: Jeste. Jeste, jeste, mrtav. Mrtav, mrtav.

Tužilac: Gdje ste ga odnijeli?

Svjedok: Drugi angar. U drugi ga angar gore vako iznad u drugi ga angar ubacili. Ja više ništa nit sam čuo, nit sam gledao ja stvarno ne znam.

Tužilac: A da li poznajete Raič Tonija?

Svjedok: Da, da, da. Bio je, bio je. Raič, Raič Toni. Raič Toni svak, jest. Raič Toni je bio u startu, bio je on jedno pet, šest dana kad je došo miran, nikoga nije udario. Bio sam se (*nerazumljivo*) skroz. On je naj, samo tuko poslije. Udarao,

udarao i mene je nekoliko puta udario. I baš, govorili su, ima da mu je brat Ilija taj. Ja ne znam je li Iliji on brat. Taj Ilija nikoga nije dirno ljudi. Nikad, da sam ja vidio, nikad, nikad. A Raič jest Toni, kako ne. Kako nije.

Tužilac: Rekli ste da je tukao i Vas i druge?

Svjedok: Jeste, jeste. Dođe u angar, udara, čizmama, nogama, svačim.

Tužilac: Koliko puta orijentaciono Vas? Koliko druge?

Svjedok: Ma recimo mene je dva, tri put samo je druge. To zavisi kad grupa naiđe koga zapadne, koliko zapadnu ovi na mene ovi na one. I na ko god imaju neki posebno specijalno nešto, šta ja znam. Ne znam.

Tužilac: Ajd nam recite čime su to oni Vas tukli?

Svjedok: Nogama, udarali i onaj šakama, pendrecima, onda imali dasaka vako ima od onih kreveta, mene su udarali isto onim željeznim šipkama. Ima jedno „L“ profil ovde mi se rasjeklo, u nesvijest sam pao. Ovde, raskinuli mi glavu i stjeli mi skalpel, da nije došo Dida opet, stjeli me skalpovat kažu.

Tužilac: Aj nam recite da li ste seksualno zlostavljani?

Svjedok: Da, da, da. To je jedna bila uobičajena rabota, dok nismo prešli u, u, u veliki angar znaš oni su izvodili, uživljavali se. Morali su onaj zatvorenici među sobom da onaj, onaj oralni seks. Oni naredi. Imaju znaš (*nerazumljivo*) oralno i tako se uživljavali. I to ga nekoliko puta isto u angaru bilo znaš. A angar je bilo isto tako specifično i, i da se ljube zatvorenike i da kažu vi ste, vi ćete, vi, vi ćete sad biti ono gej. Ja nisam ni znao šta je to. Nema ćete vi pravo sa ovo, žensko i muško, no već će to bit vaša budućnost. Tako su govorili. Ja nisam ni znao šta je gej. Otkud ja znam šta je gej boga ti. U to vrijeme. Jesu, jesu i onda su muškarce nagonili jedan drugog da se i eto.

Tužilac: Šta su muškarce nagonili da jedan drugog? Recite slobodno govorite kako su vam naređivali?

Svjedok: Ja malo me stid. Ali oni su naređivali skini se i onda muškarac recimo mora da puši penis drugom, da oralno jedan drugog. To smo morali. Jedno, a dobro se sjećam. Jedne se prilike sjećam jedan je bio Cikota ga zvali, Cikoja tako nekako. I dođe, dole smo bili nismo bili u onome u hangaru eto vidiš, boga mi se ja, ja ću se možda sad sjetiti neću to sve zaboro, možda ću sutra da

sam prekosutra, a nema više to, to dođe. I dođe Cikota diž se, i tu me bio, tuko oni neki oni odoše, odoše oni, ta je bila prostorija dole smo vidli jedno dobro sjećam se odoše Cikota izvadi penis, izvadi i masturbira, masturbira, zini meni, (*nerazumljivo*), zini majku ti četničku jebem, vako, pušku uperio, vrati pušku, nož. Ja zini, šta ću. I masturbira mi u usta ka'e jedi to, jedi to. E tako i to je to radio. Cikota. Jest Cikota se zvao. Cikota, Cikota. Oni to znaju svi ovi stražari svi njih znaju ime i prezime, svi se oni znaju. Oni znaju ko je to.

Tužilac: A da li su drugi zatvorenici seksualno zlostavljani?

Svjedok: Pa jesu kako nisu, kako ne, kako ne. To si ti mogo gledat, recimo meni naredi dok sam bio, dok sam bio u, u, dok nismo bili u hangaru, ja i Đuro Škoro smo morali stalno, imali su ko fol oni kaže imate svoga para, vi ste parovi znaš. I moraš to radit. Ne radiš s voljom ali šta ćeš, tako

Tužilac: Kad su vama naređivali?

Svjedok: Da, da, kako ne.

Tužilac: S kim da to radite?

Svjedok: Sa Đurom Škorom sam ja to najviše radio, i drugi neki ti ga, ne znaš, s Đurom Škorom sam ja najviše u početku to radio, posle su me nagonili neki je bio tako je bio zvao neko ... iz Stoca. Meščini Slobodan Radoš tako, i oni su mene nagonili da se mi ljubimo. Ko da smo mi parovi znaš to će bit budućnost, nešto, pri otkud ja znam šta pričaju. Da se ljubimo i tako su nas

Tužilac: Rekli ste da su vas to tjerali u hangaru?

Svjedok: Jeste, i dole.

Tužilac: A da li su vas tjerali tamo dok ste bili zatvoreni tih sedam dana prije hangara u Dretelju?

Svjedok: Dolje, ma još gore tamo još, još gore. Ma još gore tamo to rade, i onda sam

Tužilac: Još gore. A koliko često su?

Svjedok: Prije angara, mi smo u angaru, bili smo mjesec i po dok smo došli do angara. To je non-stop bilo. Kad naiđe i to najviše to uveče dešavalo. Nekad preko dana. Uveče kad dođu s posla vjerovatno završe to noći i onda noću dođu

pijani, izgorili, nisu, pijani dođu oko 10, 11 sati. Pijani i drogirani ja to, ja ne znam drugo šta.

Tužilac: E sad, ko vas je to tjerao da radite? Vi ste rekli ovaj Cikota?

Svjedok: Jeste, jeste to. Jeste i neki drugi su nas isto, Cikota, Cikota.

Tužilac: Eh, tu su bili

Svjedok: Tako ga zvali, ja ne znam.

Tužilac: tu su bili stražari

Svjedok: normalno.

Tužilac: muškarci i žene?

Svjedok: i muškarci. Sve su oni gledali to šta.

Tužilac: Da. A ko va, ko vas je tjerao? Muškarci ili žene?

Svjedok: I muškarci i žene nekad kad naiđu viču ajde i onda neka viče, ajde, ajde hoćeš mi napraviti četnika svašta, ajde i kad dođu pijani ajde. To je sve su gonili, kako nisu gonili.

Tužilac: A, aj nam sad recite kakvi su bili uslovi u hangaru u Dretelju?

Svjedok: Uslovi su bili i prije nikakvi znate. Ja nisam imao recimo na sto leći jedino kad možeš karton neko donese znaš. Znaš. Nema vode, nema redovno jela, kakvi nekad znaš kaki znaš nema, nema vode, ne moreš se umiti, ne moreš se obrijati, ništa ni okupati tu ne možeš stvarno nema vode. Nema tu ni da piješ.

Tužilac: Na čemu ste spavali?

Svjedok: Ja sam spavao na betonu ne znam ni ja, donio karton. Karton i tu sam, i onda ono, bolje je kad na betonu s, mo, ladno pa ti izvlači bolove. Ali ne možeš više tvrdo. Izvlači bolove bog te, isto nešto ko, jes, je, nismo imali mi ni vode da pijemo redovno kaki, kaki.

Tužilac: Šta ste pili?

Svjedok: A dobro se sjećam kad smo noćili dobro ste me, i onaj noću smo pili, noću mi smo imali jednu kantu tamo smo morali da vršimo nuždu i kri, malu i veliku recimo i onda su oni nas nagonili, ja sam jedva dođi, naćera me da pijem mokraću pa sam pio ono što čisti one puške, onda sam pio ono što pere sude, tu zamalo nisam izgorio od toga. Pa me nagonio ja se sjećam kako me nagonio me

da jedem onu kremu od cipela, pa još ko će to sve. Ne možeš se sjetiti. Jes, jes, kako ne.

Tužilac: Rekli ste da, da je jedan od stražara bio Crvenkapa?

Svjedok: Jeste. Zvali ga Crvenkapa, poslije sam ja zvao o, vidio da se zove Zvonimir Bjeliš, kako.

Tužilac: A kad ste saznali da se zove Bjeliš Zvonimir?

Svjedok: Poslije kad sam izašo na razmjenu ova što je žena dala spisak i piše tamo Crvenkapa Zvonimir Bjeliš tako se zove, ja nisam znao nijedno ime i prezime. Ja nemam pojma. Samo je ...Crvenkapa.

Tužilac: Koliko ste, rekli ste za Grubešić Marinu?

Svjedok: Ja, bila je neka Marina.

Tužilac: Šta, rekli ste da je bila

Svjedok: Jeste, jeste, jeste.

Tužilac: stražar?

Svjedok: Jeste, kao ono obilazila i ona nekad dolazila i vazda je bila sa HOS-ovcima. Njih vazda bilo pet, šest žena ja nemam pojma. Nekad su i one

Tužilac: Hoćete li nam sad reći da li, da li je bilo ubistava u ovom Dretelju?

Svjedok: Dobro znam u Lipnu nije se vratio Đuro, vako bio

Tužilac: i da, sjećate li se

Svjedok: Što se ja mogu sjetiti ja mogu zapamtiti imena znate. Ovaj Božo Balaban, Marković Nenad, ka, ja mislim da je Đuro Škoro isto završio i neki još ja ne znam kako se zovu, neki su govorili gangrena nekako još, ja stvarno ne mogu te, znam da je Božo Balaban i Marković. Tako mi je pričo on da je Marković umro a znam da je Božo Balabana da je sigurno, ja sam ga odnio mrtvog. Ja znam za njega a za ove Marka i za ove ne znam.

Tužilac: Vi ste nam opisali kako je Božo Balaban ubijen u

Svjedok: Da, da, da.

Tužilac: u logoru.

Svjedok: Da.

Tužilac: A da li ste poznavali ovog Samardžić Evgenija?

Svjedok: Jesam. Jesam iz viđenja on je bio u Mostaru onaj turistički vodič i znao je te jezike znate. I on je nama recimo i kad su dolazili stranci i da to snimaju novinari ili, ili ne znam ja pojma ko je to otkud ja znam ko je. I oni su rekli nama znaš i da ne smijemo, oni su pričali on im kaže preveo ali priča prevodili, a taj je Evgenije znao ne znam koji jezik, engleski recimo znaš i oni veli što ga napadaju posle ne smiješ to radit bićeš ubijen, ne smiješ pričati. I on je, on je radi toga ja mislim kad su ga pustili da ga neko ubio, pričali su stražari oni. Ja ne znam je li, kad su ga pustili za Mostar da ide, ovo mu je za ono što je prevodio onim strancima.

Tužilac: Stražari su vam pričali da je ubijen?

Svjedok: Jeste, zato što je da, a Evgenije je valjda rekao da smo mi civili, obučeni da mi nemamo veze ni, vjerovatno je to rekao.

Tužilac: A šta se desilo sa Marković Nenadom?

Svjedok: A onda mi je pričao da je umro sa njim kad su ga odveli bili na kona streljanje pa su bili u drugom angaru, da je umro, da je vas bio izudaran da su mu rebra ispala skroz i da je umro. Da je umro na njegovim rukama. Onda taj Rudan.

Tužilac: A da li poznajete Samardžić Miloša?

Svjedok: Poznajem, poznajem. Poznajem. On je radio isto u školi.

Tužilac: Radio je?

Svjedok: U „Sokolu“ živio u Mostaru je taj živio, znam i njega su tukli. Baš su pričaju ne da ga, da onaj nagonili pričo je, pričali su mi i da su ga nagonili da kuji liže polni organ. To. Keruši.

Tužilac: Ko Vam je to pričao?

Svjedok: Ovi, ovi stražari i Edo i oni govorio prije, ali stražari vidiš kako liže on, vi nećete, pričali su stvarno ovi zatvorinici među se kaže vidi. Sramota ih znaš.

Tužilac: Da li je bilo i na drugi način zlostavljanja osim ovo što ste do sad nama ispričali?

Svjedok: Ama vjerujte, da ovo nije ni 10 posto to ne more normalan čovjek normalan u ljudki um to da, da razumije te ljude. To je non-stop zlostavljo što, šta

ja znam. To nemam pojma. Pa ne more to je već dugo je prošlo znate, onaj 19, 20 godina je pravo da Vi kažem i ne volim sjeća, najvolio bi da to mogu zaboraviti. Najvolio bi. A teško. Teško.

Tužilac: Pričali ste nam da, da su vas vodili da radite.

Svjedok: Jeste.

Tužilac: Aj nam recite gdje su vas vodili i koga i šta ste vi to radili, šta su vas tjerali da radite?

Svjedok: Vodili su nas recimo da radimo mene su najviše vodili da radim da onaj čistimo krug, bila je tu trava velika osušena, i mi smo zarobljenici morali čupati krug, oni kažu ovi njihovi čuvari jedan viče, znate zašto vi čupate, to je minirali ih četnici kaže da ako vi poginete mi smo tri-četiri puta sve morali rukama da bude crno sve. I onda su nas gonili da idemo po Ljubiškom da radimo ulicom, da čupamo i gore smo čistili puteve, ulice i to i dobro se sjećam, jednom smo radili u Ljubuškom, nešto je bilo sve srušeno oni viču da je to bila opština, Ck, jedna je bila kafana isto u Ljubuškom, dobro se sjećam, e baš sad mi je palo na um to i dođe neki bio je neki Kozina Milan i još neki ubiše u nas doveli nas u uniformi mi. Narod ide, gleda, mi u vojničkoj uniformi čupamo onu travu, kamenje nosimo, udara, pljuje neko. Dođe jedan momak, e sad to smo, e dođoše momak i priđe jedan stari čojek bio Momo je bio profesor, stariji je to čojek kakav Boro, na njemu uniforme sva bila, kaže on njemu šta je ti stari, šta ćeš ti u četnicima, ne možeš da ideš. A on njemu kaže bolan gospodine, gospodine da vi ispričam, ajde, i on mu je Momo je njemu reko da mi uopšte nismo vojnici, da su nas pokupili po kućama, iz kafana, po kućama, dali nam uniforme. Kad je taj čovjek vrisnuo ljudi. Nije imo nikakvu uniformu on. Kaže ja sam vojnik hrvatski viče, kako vas nije stid. Donio je dvije gajbe pive nam tu u krug, dao. Mi smo popili po, gladni popadali e tog se sjećam.

Tužilac: E aj nam recite

Svjedok: Čupali, morali travu smo radili i onda o, čistili puteve, kopali, ovi su kopali išli rovove, ja nisam rovove kopao znaš. Rovove. Linije.

Tužilac: Aj nam sad recite ispričali ste nam kako, kako su vas onaj zlostavljali vas i druge i tukli i onaj ko je ubijen, aj nam sad recite i šta su vas tjerali da radite? Rekli ste da ste pili mokraču?

Svjedok: A jest, jest, jest. Da.

Tužilac: Da li ste još nešto pili?

Svjedok: Pili, recimo mi smo noću imali tamo to se sve usmrđilo ne moreš ići vani, ubiće te neko, imali i neku kantu tu smo, ako je ko vršio nuždu i morkio. To smo pili, pili smo ono čisti oružje.

Tužilac: Šta ono što se čisti oružje?

Svjedok: Ono, kako se zove

Tužilac: Tečnost što ste čistili oružje?

Svjedok: Tečnost, jes, jes, jes i ono što pere sude i to su nam davali i jednom nam ponudili da peremo što

Tužilac: Čekajte, ono što se pere suđe? Tečnost?

Svjedok: Jes, jes, jes.

Tužilac: Je li to ste mislili?

Svjedok: Jest, jest. I onda smo jednom nas, Crvenkapa me je naćero, bilo je da ljubiš nogu no, a jednom me natjero da mu, da jedem one, onu pastu za cipele.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Samo trenutak tužioće. Onaj, da Vas pitam koliko otprilike? Mi ako ćete još jedno pola sata onda ne bi pravili pauzu, ako ćete malo više da napravimo pauzu u 10.30 da se i svjedok malo odmori.

Tužilac: Neću više. Neću više.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Ne, da nastavimo?

Tužilac: Jedino eto, svjedoka da pitate može li i hoće li pauzu.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Je, svjedoče trebate li Vi pauzu, hoćete

Svjedok: Ma ne izdržaću, koliko pola sa, izdržaću.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Dobro. Vi ako osjetite umor samo recite. Nastavite.

Tužilac: Aj nam recite koliko ste imali kilograma kad ste uhapšeni?

Svjedok: Ja mislim negdje 89-90 kad su me uhapsili a izašao sam ja mislim da je bilo manje od 50 kilograma. Eto. Manje.

Tužilac: Ajd nam sad recite, pokazivali ste nam ru, ruke i pokazivali ste nam zube i kakve ste Vi to povrede zadobili?

Svjedok: Ma bilo je to od toga, sve je to udarano bilo. Ima ovuda, recimo evo ovo je od cigareta, morali smo cigarete da jedemo znaš. Nemaš cigara on da, ajd zapali mi cigar, ail prvo da ga ugasi ovdje i on se ugasi i nekad jedeš i onaj on gori, i ti pljuvačku ugasiš ga, ugasiš ga i jedeš, ali dos, pa onda smo jeli, morali past travu to zaboravio sam jest travu, past, onaj revat, revat ko magarac, blejat, skakat .

Tužilac: Povrede od cigareta, pa ste nam pokazivali jezikom, rekli ste nam jezikom

Svjedok: Ma jest, jest, zub vadili ovo isječeno ovuda

Tužilac: Zubi

Svjedok: ovuda me noževima nekuda sjeko izbode, ovo raskidano ja ne znam. Jašta je, jašta je, sve su to bilo.

Tužilac: Rekli ste nam da je komandant HOS-a bio Blaž Kraljević.

Svjedok: Jest, tako kažu. Jest

Tužilac: I da ste to saznali od stražara?

Svjedok: Jest, jest i on je dolazio. On je dolazio često. Često je dolazio Kraljević Blaž i uvijek govorio vjerujte nemojte da ih bijete. Taj Kraljević Blaž.

Tužilac: A, o, a šta je, da li je govorio šta ovaj Buljubašić Edin?

Svjedok: A je nešto on prije ko će znat, nije nekad naiđe pa udari, nekoga. I tako dva, tri puta je on dolazio šta je ono ne mogu se sad vjerujte u ovom trenutku sjetiti. Nekad ja nisam njega puno

Tužilac: Da li je naređivao da vas tuku?

Svjedok: On jes, jes onim čuvarima, kaže on, on nekad udri ga ti, udri ga ti a ja nisam njega dvaput vidio ovog Edina kako se, dva puta. Nisam stvarno. Tako

su govorili da je on neki bio tamo glavni je li nije, ti čuvari ja stvarno ne znam, otkud ja znam.

Tužilac: Ajd nam recite sjećate li se koliko ste puta saslušavani i da li ste saslušavani u

Svjedok: Ne.

Tužilac: tužilaštvu?

Svjedok: A tamo?

Tužilac: U Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, da li je uzimana izjava od Vas?

Svjedok: Poslije zat, poslije ja?

Tužilac: Da.

Svjedok: A jes, jes. Jes jedan du, čekaj 2000 ili je desete ili 2011. godine.

Tužilac: Eh, e gdje ste saslušavani 2010.?

Svjedok: Ja mislim Trebinje ili ste vi dolazili, Trebinje. Jest, jest saslušan sam, 2010. i 2011. Jesam, jesam. Meni se čini 11. petog mjeseca. Ne znam, jesam, jesam.

Tužilac: U Tužilaštvu Bosne i Hercegovine i u MUP-u

Svjedok: Jeste, Republike tamo Srpske.

Tužilac: U Trebinju?

Svjedok: Ja, to tamo. Ja.

Tužilac: E hoćete pogledati da li je ovo Vaš potpis na ovim zapisnicima?

Svjedok: Ha.

Tužilac: Zapisnik o saslušanju svjedoka, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine KT-RZ-113/05

Svjedok: Jeste, jeste.

Tužilac: od 24.5.2011.

Svjedok: Jes, jes. Jeste. Jeste. Jest, jest. Jeste ovo moj

Tužilac: Hoćete pogledati i ovaj drugi zapisnik? Mogu li predočiti i ovaj drugi jer je odbrana dobila i ona će da li je zapisnik o saslušanju svjedoka u MUP-u CJB Trebinje

Svjedok: Jest, jest.

Tužilac: od 22.1.2010. godine da li je to Vaš potpis?

Svjedok: Jeste, jeste. Jeste. Jest.

Tužilac: Ja bi predočila svjedoku zapisnik ako, ako dozvoljavate. U dijelu danas ste rekli da Vam je Ivan Medić probio nožem jezik.

Svjedok: Da. Pro, raskinuo

Tužilac: Tako ste u tužilaštvu na zapisniku.

Svjedok: Da.

Tužilac: A u CJB Trebinje kad saslušavani rekli ste da Vam je on i kundak, da Vas je on i kundakom razbio i da Vam je

Svjedok: Ma udarao

Tužilac: zube polomio.

Svjedok: To je bilo drugi, ne, ne

Tužilac: A na zapisniku u tužilaštvu ste rekli da nije Medić kundakom razbio Vama zube već da je to drugi bio.

Svjedok: Drugi. Ja sam nešto previdio to nije, nije on to radio, nije, nije. I ne mogu da se sjetim, ja ću se sjetiti recimo sutra drugi, ali nije, nije on to. Drugi je bio sa njim jedan. Drugi je bio, možda to nisu, dobro nešto nismo shvatili drugi je bio. Nije on.

Tužilac: Šta je tačno? Ovo što ste danas rekli

Svjedok: Danas, danas, danas.

Tužilac: I što ste rekli na zapisnik?

Svjedok: Danas je tačno ono što, on nije zube diro. Oni oni drugi je, drugi je udri me kundakom i onda nožem ovde, drugi je bio ja ne znam ko je, ko će.

Tužilac: Isto tako u, u kad ste saslušavani u, u Trebinju rekli ste da ste morali pit da su vas tjerali deterdžent za suđe i to

Svjedok: Da, da, da.

Tužilac: a na zapisnik u tužilaštvu to niste rekli a danas ste na glavnom pretresu

Svjedok: Eh

Tužilac: to ispričali. Šta je sad?

Svjedok: to je, znate šta je. To čovjek zaboravi, ne mereš

Tužilac: Što niste?

Svjedok: više ni sjetiti recimo. Ja se nisam sjetio ni 10 posto stvari, kaki, da je. Nema, to može

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Da čujemo samo? Imamo prigovor

Branilac: Znači prigovor u vezi ovog. Znači tužiteljica kaže na zapisniku u Trebinju ste to rekli na zapisniku u tužilaštvu niste rekli, pa ste na sudu rekli. A kako vidimo ono što smo rekli zapisnik u tužilaštvu se zapravo naslanja na taj zapisnik iz MUP-a Trebinje i samo je neki dopunski ovaj kontrolni u odnosu na ovaj MUP-a u Trebinju.

Tužilac: Pa. Koristi zapisnik da pojasni stvari.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Da čujemo.

Tužilac: Da razjasnim. Da objasnite.

Svjedok: Ja sam vjerovatno predvidio, moguće da se sjetim recimo za sat, dva sutra drugih još stvari. A sad to, to sam ovdje predvidio ja ne mogu se sjetiti da sam to ja reko. Bili su oni

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Ne. Samo malo. Onaj Vi ste, Vi govorite da je onaj razlika ono što je rekao danas na glavnom pretresu, ono što je rekao u tužilaštvu i što je rekao u MUP-u u Trebinju.

Tužilac: Ja, danas ste pojasnili

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

A prigovor Vam je bio da se, da je onaj izjava u tužilaštvu ustvari naslanja u cijelosti na iskaz.

Tužilac: Naslanja se, ali danas je malo opširnije pojasnio. Pa da pojasnim

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Pa Vi ste trebali, Vi ste trebali vezano za ono gdje je razlika u izjavi na današnje. Ne, ne spominjete zapisnik u kojem se to i ne nalazi. Je li razumijete?

Tužilac: Nisam. Nisam onaj rekla da se ne nalazi.

Sudija Smajlović: Tužiteljice. Dozvolite. Kako sam ja shvatila, zapisnik koji je dat u Trebinju je iscrpan zapisnik sa puno detalja. Svjedok je potvrdio navode

zapisnika iz Trebinja i eventualno dodao neke detalje jer ono što je potvrdio nije im bilo ni potrebe vjerovatno na Vaše pitanje da pojašnjava. Prema tome, suvišno je Vama ovo bilo pitanje da svjedok nije o tim navodima govorio u zapisniku u Tužilaštvu kad ste ga pitali da potvrdi i on potvrdio, ne znam, nelogično je kod Vas pitanje

Tužilac: Rekao je danas sam se sjetio i više možda će

Sudija Smajlović: Tužiteljice Vaše je, dozvolite, nećemo polemizat

Tužilac: ...sjetit nečeg više.

Sudija Smajlović: ali Vaše je pitanje nelogično i branilac je u pravu.

Tužilac: Aj nam onaj recite da li tražite krivično gonjenje?

Svjedok: Da. Da, da.

Tužilac: Da li tražite naknadu štete?

Svjedok: Da, da. (*nerazumljivo*). Da, da.

Tužilac: Hvala, nemam više pitanja. Osim što ću sudu dostaviti ove zapisnike.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Hvala. Svjedoče, Vi ćete ponovo morat doći u sud da bi bili unakrsno ispitivani od strane optuženih i branioca, je li Vam odgovara sljedeći utorak da ponovno dođete u sud?

Svjedok: Vidićemo.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Tada ćete biti direktno is, tada ćete biti unakrsno ispitivani od strane branioca i optuženih.

Svjedok: Pa vidjeću, vjerovatno da mogu.

Predsjedavajuća vijeća –sudija Hadžiomerović:

Sad, sad ste slobodni, hvala Vam.

Sudija Smajlović: Čovjek je rekao vidjećemo, nije se odredio.

Svjedok: Ne znam, da dođem u idući utorak?

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžiomerović:

Da.

Svjedok: U koliko sati?

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

U 9, u isto vrijeme.

Svjedok: Pa vidjeću. Vjerovatno da mogu doći, vjerovatno.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Ne. O, moramo, samo ukoliko sad nemate nešto već isplanirano da ste spriječeni?

Svjedok: Nemam ja, znam.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Ukoliko već to niste una, onaj prethodno utvrdili znači poziv je obavezan, morate sad planirati za sledeći utorak 21.8. u 9 sati da dođete ovdje u sud.

Svjedok: 21. dobro. Ako ja budem živ i ako, doći ću.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Hvala Vam.

Svjedok: Hvala Vama, prijatno.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Doviđenja. Zapisnik je znači iz 2010. ste sad dobili od strane saradnika. Zamolila bi vas onaj svjedoci dolaze stvarno najviše iz drugih onaj zemalja, jako je otežano njihovo obezbjeđenje, zamolila bi vas da prethodno napravite inventuru ukoliko ima nešto da nedostaje, Vi tužioče ponovo pregledajte da li ima nešto što niste dostavili odbrani da ne bi došli u ovakvu situaciju kao što smo danas. Znači naredno ročište je 21.8.2012. u 9 sati. Ovim se smatra da su stranke uredno obaviještene. Izvolite branilac?

Branilac: Branilac četvrto, četveroptuženog. Molim Vas časni sude, možemo li dobiti CD, snimak sa današnjeg pretresa da bi se pripremili za unakrsno ispitivanje?

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Možete.

Tužilac: Molim Vas mogu li ja da kažem nešto. Za sledećeg svjedoka, sledeći svjedok je pozvan za sle, za utorak.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Da li ćete moći

Tužilac: Šta ću sa tim svjedokom?

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Planirano je njegovo Vi otprilike evo sad smo završili, mi imamo sudnicu od 9 do 13. Unakrsno ispitivanje mislim da nema onaj razloga da ne bude iz

Tužilac: Svjedok je '33. godište. Iz ... je. ... i on je poslao medicinsku dokumentaciju vama. Ali mi smo, mi ćemo se potruditi tako smo se dogovorili s njim da ga sa granice Bosne i Hercegovine doveze auto SIPA-e. Tako da

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Dobro, onda ćemo njega za sljede, za naredni termin.

Tužilac: Naredni opet imamo dva svjedoka koja su pozvana poslije tog termina. Jedino tako.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Je, a da ostavimo samo ovog svjedoka onda unakrsno da ispitamo za 21.8.

Tužilac: Dobro.

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Recite branilac?

Branilac: Časni sude mogu li ja samo ovaj dozvolu da ostanem sa svojim branjenikom dole jedno 10ak minuta u pritvorskoj?

Predsjedavajuća vijeća – sudija Hadžimerović:

Možete.

Branilac: Hvala lijepo.

Stručni saradnik: Molim ustanite.

Transkript sačinila:

Mediha Čamo
